

Tiskovina
Postalna plačana pri pošti 1102 Ljubljana

tabor

revija Zveze tabornikov Slovenije
nacionalne skavtske organizacije

januar 2014, letnik LIX

Pregled leta 2013

Na obisku v naravi

Leto sprememb v
Zvezi tabornikov Slovenije

Kolofon

Glavni in odgovorni urednik
Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com)

Urednik fotografije
Nace Kranjc (nace.kranjc@gmail.com)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (5ra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje
Igor Bizjak (bizi@rutka.net)

Lektoriranje
Vesna Bitenc (vesna.bitenc@gmail.com),
Barbara Bejek (barbara.bejek@gmail.com)

Novinarji in sodelavci
Jaka Bevk, Gašper Cerar, Borut Cerkvenič,
Teja Čas, Tea Derguti, Mojca Galun, Primož
Kolman, Andrej Lenič, Nina Medved, Frane
Merela, Jona Mirnik, Urša Može, Boris
Mrak, Pia Plevnik, Lucija Rojko, Tadeja
Rome, Tomaž Sinigajda, Tomaž Sterniša,
Petra Škrap, Zala Smid

Naslov uredništva
revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Parmova 33, Ljubljana
01/3000-820
zts@guest.arnes.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk
Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Naklada
6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
izobraževanje, znanost in šport RS.

Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna
naročnina je 20,86 €, cena za tujino pa letna
naročnina s pripadajočo poštnino. DDV je
vštet v ceno. Transakcijski račun: 02010-
0014142372. Upošteevamo le pisne odpovedi
do 31. januarja za tekoče leto.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

Foto: Matic Pandel

Novo leto

Dragi taborniki in tabornice, bralci in bralke,

v uredništvu revije vam želimo srečno novo leto ter veliko lepih taborniških trenutkov. Upamo, da jih bo nekaj povezanih tudi z branjem naše revije. Naj ob tem še enkrat poudarimo, da to ni le revija za tabornike, ampak prava taborniška revija, saj si želimo, da vsi taborniki in rodovi čim več prispevate. Verjamemo, da se bo taborništvo v Sloveniji še hitreje rastlo in se krepilo, če bomo vsi izmenjevali ideje in izkušnje ter sodelovali pri oblikovanju in vodenju taborniških aktivnosti. Pri Zletu 2013 nam je uspelo, letos pa so pred nami še večji izzivi. Stopimo torej skupaj!

Decembrskih praznovanj je konec in verjetno imamo vsi telefone in elektronske nabiralnike polne dobrih želja, vsaj nekaj pa jih je tudi na roko zapisanih na prazničnih voščilnicah. Prav te v fizični obliki lahko še leta kasneje najdemo po predalih ter črpamo iz njih. Predstavljamo si, da je podobno tudi poslanstvo revije Tabor. Četudi je večino novic in nasvetov mogoče v neki obliki izbrskati na spletu, nam tiskana beseda in podobe dajejo določeno mero trajnosti in omogočajo, da med letom ali čez nekaj let poiščemo ali nepričakovano najdemo zanimive in koristne vsebine, ki bi sicer utonile v pozabo.

Prav v funkciji spomina taborniške organizacije v tej številki objavljamo tudi strnjen pregled (po naši oceni) pomembnih dogodkov v taborništvu v letu 2013, pregled izobraževanj ter v prihodnost usmerjen opis sprememb, ki se obetajo v tem letu. Svetujemo, da se občasno vračate k tem besedilom in preverite, ali se še držimo zastavljene smeri.

Leto se je začelo in na nas je, da ustvarimo nove taborniške spomine. Priložnosti bo dovolj. Pogumno v uspešno leto 2014!

Miha Bejek, glavni urednik

Aktualno

- 4 Novice / Del prazničnega vzdušja
- 5 Novice / Zabave s čajem
- 6 Novice / Naokrog in Aktivno
- 7 Novice / Fotka meseca in Za druge

Igra

- 8 Veščine / MČ gre večkrat na led
- 11 Veščine / Prva pomoč - podhladitev

Dogodivščina

- 12 Veščine / Najdi zaklad
- 14 Naredi sam / Žaga z lokom
- 15 Faca vod / Klopi

Raziskovanje

- 16 Orientacija / Orientacija v učilnici
- 18 Kosobrinovi pripravki / Jablana

- 19 Astronomija / Analema
- 20 Gremo v naravo / Na obisku v naravi
- 22 Taborniška skrinja / Na štirih kolesih

Aktualno

- 24 Tema meseca / Leto sprememb v ZTS
- 28 Stran vodstva ZTS / Vabilo na ALT 2014 in Posvetovanje o PZM
- 29 Kritično oko / Leto, ki bo zaznamovalo ZTS
- 30 Strokovno / Pregled usposabljanj v letu 2013
- 32 Mednarodno / Sestanek skavtov jugozahodne Evrope
- 33 Svetkova avantura / Skavti viteškega otoka

- 34 Aktualno / Taborov obračun leta 2013

- 37 Reportaža / Pogled drugače
- 38 Od rodov / Luč miru na Triglav
- 40 Od rodov / Potujoča stojnica upanja na Koroškem
- 41 Od rodov / Za darilo namesto v smeti in Čajanka Rodu Dobre volje
- 42 Od rodov / Škratni četni team building in Pesjanerji na potepanju po Gradcu
- 43 Od rodov / Decemska čajanka RJS Izola in Praznično v Ajdovščini

Razvedrilo

- 44 Zgodba za taborni ogenj / Novoletna zaobljuba
- 45 Iz taborniške pesmarice / Če hočeš, grem

Aktualno

- 46 Koledar akcij
- 47 Zadnja plat

Fotografija na naslovnici: Luka Susič

Mesec druženja in praznovanja

Besedilo: Uredništvo

Konec koledarskega leta in decembrska praznovanja so tudi tabornike pripravili do tega, da smo osvajanje veččin in pridobivanje novih znanj dali malce na stran ter se bolj posvetili druženju, medosebnim odnosom, pomoči drugim in širjenju ideje miru.

Del prazničnega vzdušja

Prazniki so pomembni, ker tradicionalno povežejo ljudi v skupnosti. In ker smo taborniki del skupnosti - in to aktivni del, kot radi poudarimo, je seveda prav, da se med ljudmi pokažemo tudi v času praznovanj. V Sežani so taborniki **Rodu kraških j'rt Sežana** v sodelovanju z drugimi društvi s prazničnimi lampijoni okrasili del mesta, zborček **Rodu svobodnega Kamnitnika Škofja Loka** pa je na Mestnem trgu v Škofji Loki ob kitari pel taborniške pesmi, medtem ko so se mimoidoči lahko pogreli ob ognju in posladkali s slaščicami, ki so jih spekli GG-ji.

Vodniki **Rodu Mladi bori Ajdovščina** so na miklavževanju v Ajdovščini obiskovalcem delili topel čaj, taborniki **Rodu Sotočje Nazarje** so na Miklavževem sejmu prodajali novoletne okraske, taborniki **Rodu Jezerska ščuka Cerknica** pa domačo čokolado, voščilnice in družabno igro GMPS. V Žireh so člani **Rodu zelenega žirka Žiri** sodelovali na adventnem bazarju, **Rašiški rod Ljubljana** pa je imel praznični sejem s četrtno skupnostjo in lokalnimi društvi. **Rod skalnih taborov Domžale** se je občanom predstavil malo drugače, in sicer z organiziranjem taborniške razstave v prostorih nekdanje Metalke v Domžalah.

Tudi letos smo taborniki sodelovali v akciji **Luč miru iz Betlehema**, odšli po plamen Luči miru na sprejem na Dunaj, nato pa jo v Sloveniji na regijskih sprejemih in na različnih dogodkih v lokalnih okoljih delili - skupaj z njeno poslanico. Več o akciji preberite na straneh Aktualno.

Februarski Tabor

Prispevke in informacije za februarško številko Tabora zbiramo na naslovu revija. tabor@gmail.com. Uredništvo si pridržuje pravico do presoje o objavi in do krajšanja prispevkov. Rok oddaje člankov je 29. januar!

Uredništvo

Kraške j'rte so v Sežani okrasile mesto z lampijoni.
Foto: Matej Čebulec

Izdelava voščilnic

Tabornice Liljskega griča z Lučko miru. Foto: RLG Pesje

Zabave s čajem

Prednovoletna srečanja niso ravno taborniška posebnost, saj je december običajno povsem zapolnjen z vsemi vrstami zabav in druženj, kar pa ne pomeni, da bi se organiziranja teh srečanj izogibali. Kje pa, prav radi jih imamo in večina rodov je organizirala takšno ali drugačno druženje - ob čaju. V veliki večini so bila ta druženja poimenovana "čajanka". Bilo pa je še nekaj različic, kot so "novoletna zabava", "božično rajanje", takšna ali drugačna "praznična", "predpraznična" ali "prednovoletna akcija" in celo "dedkomrazovanje". Kakorkoli, na vseh se je pilo - čaj.

Seveda se je na teh srečanjih tudi kaj pojedlo. V **RKJ Sežana** so pripravili Gala gostijo za GG-je, kjer so med drugim sami pekli priboljške, v **Rodu soških mejašev Nova Gorica** pa so organizirali Božično pojedino za MČ-je. Ponekod je na prednovoletno druženje prišel tudi kdo od "decembrskih dobrih mož". Čajanko **Rodu tolminskih puntarjev Tolmin** je obiskal Božiček, tabornike **Rodu Mladi bori Ajdovščina** je obdaroval Dedek Mraz, v **Rodu gorjanskih tabornikov Novo Mesto** pa so se srečali z Miklavžem. A darila so dobili tudi drugi. **Jezerske ščuke** iz Cerknice so pripravile tradicionalno obdarovanje, kjer so z žrebom izmenjali darila, v **Rodu Lilijski grič Pesje** pa so se MČ-ji obdarovali po vodih.

Druga zelo pogosta dejavnost na čajankah pa so bile raznovrstne ustvarjalne delavnice, na katerih so taborniki izdelovali novoletne okraske, voščilnice, spominke in darilca. Obvezni del so bile tudi zabavne igre, kulturni program, kot so skeči in pevske točke. Nekateri so za popestritev programa pripravili orientacijo, npr. **Rod Topli vrelc Topolšica** je pred čajanko imel fotoorientacijo. **Rod srebrnih krtov Idrija** je na osrednjem trgu pripravil prednovoletno rolanje, v **Rodu Bičkova skala Ljubljana** so organizirali zaključek leta kar v središču Ljubljane, v **RLG Pesje** pa so leto zaključili na bovlingu in pici v Celju. **Soški mejaši** so se odpravili kar na dvodnevno praznično akcijo v Čepovan, novoletno srečanje na Kovku so imeli PP-ji, RR-ji in grče **RMB Ajdovščina**, na srečanju so se dobile grče **SPOOT-a**, starejši člani **Rodu stražnih ognjev Kranj** so se srečali v Layerjevi hiši v Kranju, grče in PP-ji **Rodu aragonitnih ježkov Cerknjo** so se družili na akciji obdarovanja Skrivni Božiček, v **Rodu Tršati Tur Ljubljana** pa so se razvedrili s turnirjem v pikadu.

Praznično vzdušje so ponekod izkoristili za slavnostne podelitve rutk in sprejem novih članov ter prehode med vejami, spet drugi so s čajem in piškoti povečali udeležbo na rednih občnih zborih. Taborniki **Rodu Močvirski tulipan Ljubljana** so v decembrskem času praznovali tudi 45 let delovanja društva.

Podelitev rutk na čajanki Jadranskih stražarjev. Foto: David Koradin

Delavnica Koroških jeklarjev. Foto: RKJ Ravne

Božično druženje Aragonitnih ježkov. Foto: Andraž Drešček

Naokrog

V novoletnem času tudi tabornike privabijo okrašene ulice, predvsem večjih mest, in tako so kar pogosti obiski praznične Ljubljane. V praznično Ljubljano so šli na izlet MČ-ji **Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** in so to združili z ogledom predstave *Obuti maček*. **Rod kranjskega jegliča Spodnja Idrija** si je ob obisku Ljubljane privoščil bowling, taborniki **RAJ Cerkno** pa so si v Ljubljani ogledali film *Gremo mi po svoje 2*.

Rod Podkovani krap Ljubljana je pa šel na izlet v Celje, kjer so obiskali tudi otroški muzej *Hermanov brlog*, člani **Rodu Sivi Volk Ljubljana** so si na izletu v Pivko ogledali *Vojaški muzej* in *Ekološki muzej*, starejši člani **Rodu XI. SNOUB Maribor** so šli v *Vitanje* v *vesoljski muzej KSEVT*, najmlajši člani **Rodu kraških viharikov Postojna** pa so obiskali *Notranjski muzej* v *Postojni*.

Za prednovoletna pohajkovanja je zelo privlačna tudi sosednja *Avstrija*, saj se je tja na izlete podalo kar nekaj rodov. Taborniki **Liljiškega griča** iz *Pesja* so se na božični izlet odpravili v *Gradec*, kamor so na izlet odšli tudi taborniki **Rodu Srnjak Logatec**. PP-ji **Močvirskih tulipanov** so odšli v *Salzburg*, tamkajšnje rudnike soli in seveda tudi sam *Salzburg* pa so šli raziskovat tudi GG-ji in PP-ji **Podkovanih krapov**. Na izlet v *Beljak* so se z vlakom odpeljali taborniki **Rodu Enajsta šola Vrhnika**.

Vrhničani na izletu v prazničnem Beljaku. Foto: Alenka Grum

Aktivno

Tudi v zimskih dneh se je treba razmigati in topli bazeni so prava izbira, so si najbrž rekli nekateri. Taborniki **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** so zato šli opravljat večino plavalca v zimski bazen, člani **Rodu morskih viharikov Portorož** se tokrat niso odločili za morje, ampak raje za vodni park v *Žusterni*, na kopanje v *Čateške toplice* so odšli člani **RTT Ljubljana**, vod *Veveričke* iz **Rodu bistriških gamsov Kamnik** pa v *Snovik*.

Bistriški gamsi so decembra šli še na rodovo drsanje v *Domžale*, taborniki **Rodu Heroj Vitez Ljubljana** so se razgibali na sprehodu z baklami, v **Rodu Pusti grad Šoštanj** so se zabavali na *Božičkovi orientaciji*, člani **RSV Ljubljana** so se podali na lov na zaklad po *Ljubljani*, GG-ji **RLG Pesje** pa so preizkusili svoje sposobnosti v akciji *Ugrabitev*, kjer so morali z neznane točke priti na cilj.

Proste dni pred novim letom so taborniki **RKV Postojna** izkoristili za zimovanje v *Zapotoku*, prav tako so na zimovanje šli v **Rodu svobodnega risa Kočevje**.

Sivi Volkec na izletu. Foto: RSV Ljubljana

Fotka meseca

MČ-ji na spoznavanju Celja. Foto: Matic Pandel

Za druge

Da marsikomu danes ne gre dobro, vemo vsi, zato je pohvalno, da rodovi pripravijo taborniške akcije, ki poskušajo aktivno pomagati drugim in izboljšati ta svet. Na Koroškem so se moči združili **Koroški jeklarji** iz Raven, **Rod Bistrega potoka Muta**, **Rod Severni kurir Slovenj Gradec** in **Rod srebrne reke Radlje ob Dravi** ter pripravili nekakšno turnejo »stojnice upanja«, na kateri so delili palačinke in širili upanje ljudem. Člani **Rodu Beli bober Ljubljana** so zbirali zamaške plastenke in jih podarili v dobrodelne namene, PP-ji in RR-ji iz **RSR Ilirska Bistrica** pa so obiskali obalno zavetišče.

Ilirskobistriški taborniki so se udeležili tudi dobrodelnega Teka Božičkov, katerega izkupiček je šel društvu Rdeči noski, **postojnski taborniki** so pripravili več daril za akcijo Božiček za en dan, s katerimi so obdarili otroke, ki sicer ne bi občutili veselja odpi-

ranja daril, taborniki **Rodu II. grupe odredov Celje** pa so zbirali otroške knjige in igrače ter jih odnesli v Splošno bolnišnico Celje.

Snežniški ruševci na Teku Božičkov. Foto: RSR

Novice pripravlja uredništvo Tabora in predstavljajo pregleden izbor taborniškega dogajanja v preteklem mesecu. Sestavimo ga iz informacij, ki jih dobimo od rodov in ki jih sami izbrskamo na vaših spletnih straneh. Za čim bolj točne podatke vabimo rodove, da nam na naslov revija.tabor@gmail.com sami pošljete kratko informacijo, kaj ste počeli v preteklem mesecu. Zelo bomo veseli tudi fotografij.

Še vedno ste vabljeni, da sami napišete kratko novico za rubriko Od rodov (do 1000 znakov s presledki), ki jo bomo po lastni presoji objavili glede na razpoložljiv prostor v reviji. Za rubriko Od rodov obvezno posredujte tudi fotografije.

MČ gre večkrat na led

Besedilo in risbe: Petra Grmek

Poznaš pregovor "Osel gre samo enkrat na led."? Če nas na led vežejo slabi spomini in razbolela zadnjica, se ga bomo seveda v prihodnje izogibali, vendar je lahko led tudi zelo zabaven. Le poskusi obiskati kakšno drsališče in videl boš, da se včasih na led spleča iti tudi večkrat! Če nam zima letos ne bo postregla z dovolj mraza, da bi se na drsanje odpravili na bližnji ribnik, lahko vsaj kanček te zabave doživimo v taborniški sobici na vodovem sestanku. Za to potrebujemo le igralno kocko, nekaj gumbov ali kamenčkov namesto igralnih figuric ter ščepec znanja o drsanju.

Po igralnih poljih se premikaš običajno – za toliko pik, kot jih pokaže kocka, napreduješ po poljih. Če pa na svoji poti srečaš polje, označeno s snežinko, moraš na zastavljeno vprašanje pravilno odgovoriti ali pa počakati, da te vsi soigralci prehitijo.

Namig: Da boš imel pred seboj celotno igralno površino, k igri povabi prijatelja in skupaj združita reviji Tabor.

Odpravi se na drsanje in opravi MČ večšino Drsalec!

Pokaži drsalni korak!

Z vodom drsate na bližnjem ribniku, ko se nemu od vaših članov pod nogami udre led. Kaj storite?

Poglej otroke na drsališču – ali se vsi primerno obnašajo? Zakaj?

Kako osvojiš fočko pri hokeju?
 - brcneš žogo v gol
 - s palico odbiješ žogico v luknjo
 - s palico odbiješ plošček v gol

Pokaži enega od načinov zaustavljanja na drsalkah!

Koliko igralcev šteje hokejska ekipa v igri?

DRSALKE POSPRAVIMO TAKO, DA JIH ZAŠČITIMO PRED UDARCI.

DRSAMO!

DRSALKE DO SUHEGA OBRISAMO S KRPO, DA PREPREČIMO RJAVENJE.

Mia, Jure, Tadeja in Aleš so na drsalkah že kar domači – ali lahko ugotoviš, s katerimi športi se ukvarjajo?

Kako poskrbimo za drsalke po koncu drsanja – razvrsti sličice!

Koliko časa traja hokejska tekma?

- dvakrat po 30 minut
- trikrat po 20 minut
- dvakrat po 45 minut

S svinčnikom pošlji šilček v gol, ki si ga označil na mizi in doseži zmagovito hokejsko točko!

KONEC!

Prva pomoč - PODHLADITEV

Besedilo in risbe: Urša Može

znaki podhladitve in nevarnosti

kako pomagamo podhlajenemu?

Pri blagi podhladitvi

topel prostor

topla oblačila

topel, slaček
čaj

kako preprečimo podhladitev? (izberi primerna oblačila)

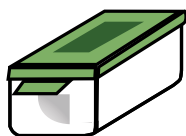
Najdi zaklad

Besedilo: Mojca Galun

Imate radi naravo, sprehode, še rajši pa iščete zaklade? Odpravite se na geocaching (beri: geokešing). Ga še ne poznate? To je lov na zaklad v "resničnem" svetu, s pomočjo GPS naprav.

S pomočjo koordinat poiščemo makro lokacijo in nato skušamo poiskati skrit geocache (beri: geokeš). Geocachi so običajno škatlice različnih velikosti, ki občasno poleg dnevnika vsebujejo tudi zaklade ali t. i. zakladke - stvari, ki služijo izmenjavi. Po celem svetu je skritih več kot 6 milijonov geocachev, v Sloveniji pa jih trenutno najdemo 2932.

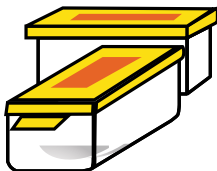
Različni tipi geocachev

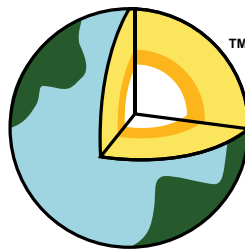
Tradicionalni cache. Najbolj osnoven in preprost tip, ki vsebuje škatlico na določenih koordinatah. Škatlice so lahko različnih velikosti, vse pa vsebujejo dnevnik. Večje škatle lahko vsebujejo tudi zakladke.

Skrivnostni ali puzzle cache. Najprej moramo rešiti uganko, katere rešitev pomeni pravilne koordinate.

Multi-cache. Vsebujejo več lokacij, na vsaki dobimo nov namig, ki nas privede do naslednje lokacije, zadnja pa vsebuje škatlo z dnevnikom.

Zemeljski cache. Označuje posebno lokacijo, ki je bila pod vplivom procesov oblikovanja Zemlje. Priloženo je tudi izobraževalno besedilo, ki nas nauči kaj novega o našem planetu. Preden lahko tak geocache zabeležimo kot osvojenega, moramo odgovoriti na kakšno geološko vprašanje, katerega odgovor pridobimo z opazovanjem pokrajine.

Poleg vrste catcha na spletni strani izvemo tudi njegovo velikost (od mikro do velikega), hkrati pa je navedena tudi zahtevnost najdbe in terena.

Kako začeti?

1. Gremo na stran www.geocaching.com in si ustvarimo uporabniški račun.
2. Poiščemo geocache v bližini (to lahko naredimo tudi s pomočjo kakšne spletne aplikacije).
3. Preberemo opis geocacha, naložimo koordinate na GPS/telefon (lahko uporabimo gumb "Send to my GPS/Phone").
4. Sledimo smeri GPS-a ali aplikacije na telefonu, dokler ne najdemo lokacije, ki je določena s koordinatami. Če je možno, ne pozabimo s seboj vzeti zakladka za zamenjavo.
5. Zdaj so na vrsti naše sposobnosti opazovanja: nekje v bližini se skriva škatlica. Če že prej preverimo velikost, bomo imeli lažjo nalogo.
6. Najdemo škatlico, se vpišemo v dnevnik, morda celo izmenjamo zakladke in vse skupaj položimo nazaj na svoje mesto. Samo tako bo geocache lahko našel še kdo drug!
7. Zabeležimo svojo najdbo še na spletni strani.

Aplikacije za geocaching

Na operacijskem sistemu Android je moja najljubša aplikacija **c:geo**, ki omogoča pregled vseh geocachev na zemljevidu, lociranje najbližjih, shranjevanje opisov brez internetne povezave in shranjevanje priljubljenih geocachev. Je zelo preprosta za uporabo, do zaklada pa nas usmerja s priročnim kompasom. Ob prijavi na geocache stran nam prikaže tudi že osvojene cache. Na drugo mesto bi od aplikacij za Android uvrstila **Geocache Hunte**.

Za Windows uporabnike se je najbolje izkazala aplikacija **Geocache plus**, ki je zelo primerljiva z aplikacijo c:geo, njena prednost pa je, da poleg geocachinga pokriva tudi opencaching. Na drugo mesto bi uvrstila **Geocaching**, ki pravzaprav vsebuje čisto vse, a ima prva aplikacija bolj privlačen grafični vmesnik.

Za iOS aplikacij nisem testirala, je pa brezplačne malo težje najti. Za začetnike najbolj priporočajo **Geocaching intro**, ki ponuja zgolj osnovne funkcije. Priporočajo pa tudi **Looking4cache free**, ki omogoča iskanje cachev glede na teren, zahtevnost, ime, tip itd.

Opencaching

Na Gorenjskem je očitno popularen tudi www.opencaching.com, saj je v tem sistemu tam postavljenih precej cachev. Bistvena razlika je, da je Opencaching popolnoma brezplačen - Geocaching namreč ponuja za »premium uporabnike« boljše izkušnje s pomočjo dodatnih cachev in boljših zemljevidov, prilagojene iskalnike ter uporabo brez povezave.

Zakladi

Za zaklade pridejo v poštev različne manjše stvari: frnikole, obeski za ključce, nalepke, značke, majhne igračke, »pliški«, zapestnice in ostala ročna dela itd. Vedno se držimo pravila, da v škatlo vrnemo zaklad v enaki ali večji vrednosti od tistega, ki smo ga vzeli iz nje. Zakladi so običajno zelo dobro skriti, tako da jih »bunkeljni« ne najdejo, zato ne obupajmo prehitro (zgoraj, spodaj, v skrivni luknji).

Lokacije geocachev v Sloveniji.

Oprema za geocaching

- naprava z GPS sprejemnikom
- delujoč kemični svinčnik (v primeru uganke tudi papir)
- osvežilna pijača (po potrebi tudi hrana)
- nabor več zakladkov, da bo menjava lažja
- primerna obleka in obutev, repelent proti mrčesu, sončna krema in očala, morda tudi svetilka

Nasveti

- S seboj vzemimo prijatelja, da bo dogodivščina še bolj zanimiva.
- Ne pozabimo preveriti, ali je geocache delujoč in kdaj so ga nazadnje našli.
- Preveri namig (če obstaja).
- Izračunane koordinate nikoli niso čisto natančne, saj na GPS vplivajo krošnje dreves, električna napeljava, gore, veliki objekti in drugi ljudje s svojimi napravami.

Odpravite se na geocaching, da popestrite osvajanje GG veščin Orientacist in Izvidnik!

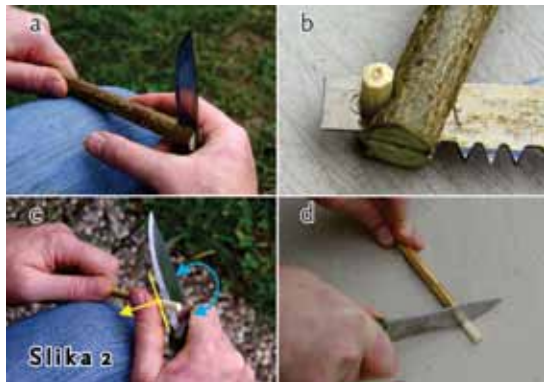
Žaga z lokom

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Že med pisanjem članka o izdelavi žage v prejšnjem Taboru se je pojavilo vprašanje, kako lahko naredimo žago samo s pomočjo noža, brez žagice, vijakov in vrvice. Odgovor je enostaven: z lokom.

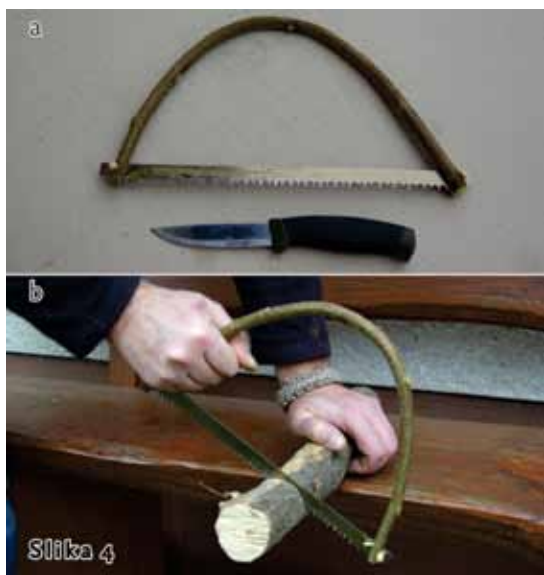
Poleg žaginega lista potrebujemo še upogljivo palico in kos tršega lesa za izdelavo zatičev (Slika 1a). Uporabili smo svežo, ne predebelo leskovo palico (lahko tudi vrbovo ali podobno). Pozimi je les manj prožen kot spomladi, zato moramo biti pri upogibanju palice nekoliko bolj previdni, da palice ne zlomimo. Palico postopoma upogibamo preko kolena (preko stegna ali poljubno), kot vidimo na Sliki 1b, in pri tem spreminjamo točko upogibanja (puščice). Če je mogoče, za upogibanje uporabimo nekoliko daljšo palico (Slika 1c), ki jo na končno dolžino skrajšamo po upogibanju.

Palico na obeh straneh previdno in varno razcepimo (Slika 2a in načini uporabe noža v reviji Tabor, junij 2013). V razcep namestimo žagin list, namesto vijaka pa uporabimo lesen zatič, ki ga vtaknemo v luknjo na žaginem listu. Ta zatič "sede" v utor, ki smo ga naredili na zunanji strani palice (Slika 2b).

Zatiča najlažje naredimo iz primerno debele (najbolje suhe) palice trdega lesa. Če pri izdelavi zatičev uporabimo način, kot ga vidimo na Sliki 2c, pazimo, da palico s palcem podpremo izven smeri, v katero zdrsne nož (rumena puščica; primerno za izkušene uporabnike noža). Za mlajše in manj izkušene je boljše, če zatiča odrežemo na primerni podlagi (Slika 2d).

Ko palico upognemo in žagin list z zatičem zatakujemo v razcepljen konec palice (Slika 3), je žaga narejena in pripravljena za uporabo (Slika 3a, 3b).

Klopi

Besedilo: Sara Vidmar, fotografija: Jerca Šink

Vod Klopi sestavlja skupina petih navihanih punc, starih 13 in 14 let, ki prihajajo iz RZŽ Žiri. Ja, leta so ravno prava, da po glavi norijo norčije, ob katerih ti enostavno ne mora biti dolgčas. Verjetno marsikoga zanima, od kje tako zanimivo vodovo ime. No, vse o Tinkari, Almi, Piki, Luciji, Astrid in nekaj tudi o vodnici Sari v tem kratkem intervjuju.

Pri tabornikih ste, ker ... je poučno, zabavno. sproščujoče.

Rade smo v naravi, kurimo ogenj, opazujemo živali, opravljamo razne veščine, najraje pa se družimo, skupaj kaj spečemo in pojemo.

Najljubša hrana? Burek - sirni, mesni, pica. Kebab - vseh vrst. Pica - samo, da je meso, pa je dobro. Čokolada - obvezno Milka. Palačinke - na prednovoletnem bazarju smo jih prodajale na stojnici v Žireh. Ker smo bile zelo pridne in so bile palačinke zelo dobre, smo zaslužile nekaj bankovcev, s katerimi si bomo ob koncu leta privoščile izlet in šle na pico.

Bi si upale same na pohodni tabor? Itak, da bi si upale. V vsakem primeru bi se dobro znašle. Prespale bi v gozdu pod zvezdami, naredile bi si bivač, zakurile ogenj in spekle hrenovke. Vse bi šlo dobro, dokler se ne bi bilo treba orientirati.

Najboljša taborniška izkušnja je ... Zlet 2013. Spoznale smo veliko novih prijateljev, se zabavale, se ves čas smejale, se veliko naučile, preživele noro dobre izkušnje in se veselile v prelepih večerih ob tabornem ognju. Od vsega pa je bila najboljša švicarska čokolada!

Vaša vodnica je ... najboljša! Dobra je, da prenaša naše izpade in norčije. Zabavna in nasmejana. Bila je na Roverwayu na Finskem in nas s tem navdušila nad mednarodnimi zleti. Tudi same se zato nameravamo udeležiti tabora na Češkem. In ob njej nismo nikoli lačne.

Moj vod ... sestavlja skupina super punc, ki me vsak petek znova spravlja v dobro voljo. Res sem vesela, da sem njihova vodnica. Z njimi lahko dobro sodelujem, kadar je treba resno delati, delamo resno, nikdar pa ne zmanjka časa za smeh in zabavo.

Najboljša dogodivščina na vodovem sestanku ... je bilo obmetavanje z vodnimi balončki, sladkanje s sladoledom, namakanje v Sori, vožnja s turističnim vlakcem od Portoroža do Pirana. Sicer pa vsa zimovanja, taborjenja in razna tekmovanja. Skratka ne gre le za eno dogodivščino, jih je mnogo več. Nikoli nam ni dolgčas.

Na sestankih se najraje ... pogovarjamo, smejimo, kaj naučimo, obujamo spomine, ustvarjamo in seveda kaj dobrega pojemo.

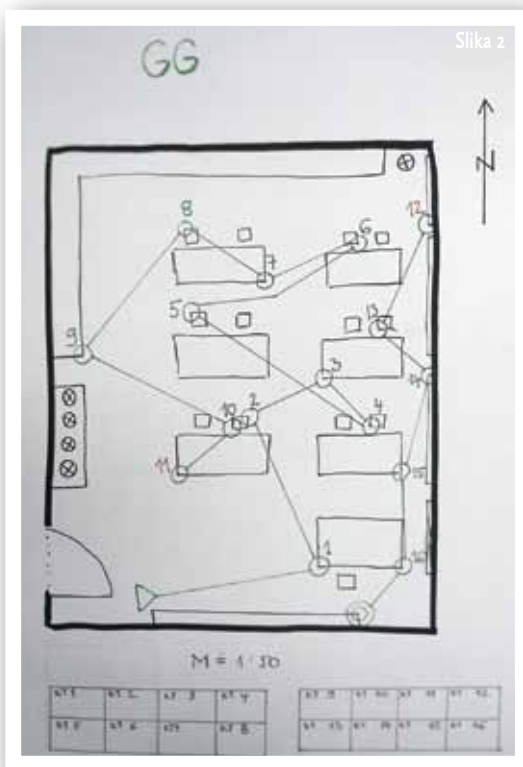
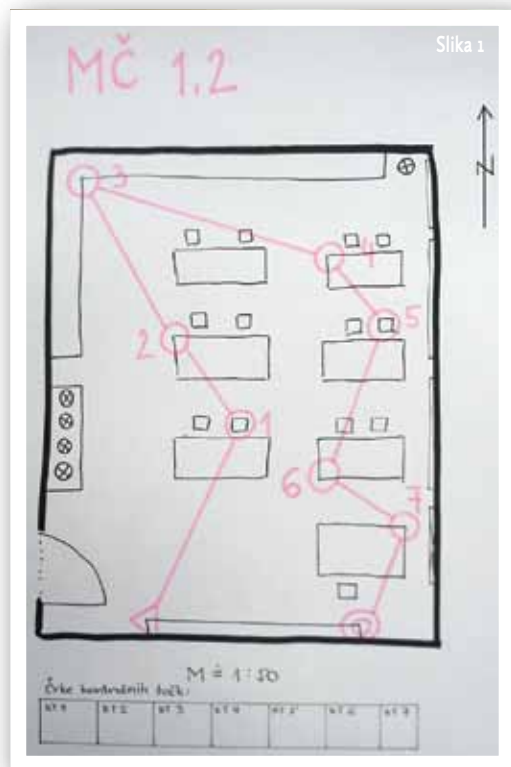
Zakaj ime Klopi? Le zakaj? Ker smo vedno lačne!

Orientacija v učilnici

Besedilo: Jona

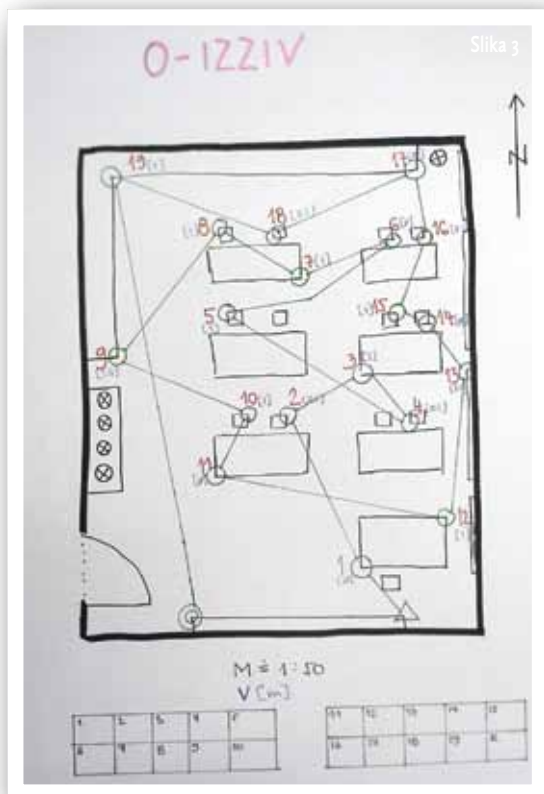
Čeprav taborniki uživamo predvsem v naravi, so pred nami meseci z nekoliko muhastim vremenom. A tudi če vodov sestaneke preživljate v učilnici, lahko z orientacijo po prostoru naredite pravo vodovo iskanje KT ali celo rodovo tekmovanje v hitrosti orientiranja!

Če želite takšno preizkušnjo pripraviti v učilnici, potrebujete hitro skico učilnice. Za dobro in napeto iskanje ne potrebujete vseh detajlov, že nekaj miz je lahko dovolj. Pomembno je le, da so stvari narisane v razmerjih in da ne pozabimo karte oseveriti. Omare, igrače ipd. lahko samo nakažemo. Ker vemo, da skica ni skica brez merila, dodajmo še približno merilo, čeprav za samo igro ni pomembno. Skica naj bo narisana s prosto roko, brez merjenj. Poskusite: potrebovali boste manj kot 10 minut.

Za MČ-je pripravimo enostavno progno (Slika 1). KT predstavljajo lističi s črkami, ki jih prilepimo na vogale miz ali sredino stola. Da stvar ni pretežka, na vsak stol nalepimo eno črko in tudi na vsaki mizi je samo ena črka, ki pa je lahko na različnih vogalih miz. Tako morajo najmlajši izbrati pravo mizo oz. stol. Črke prepišejo v zato pripravljene kvadratke. Starejši, kot so MČ-ji, "daljšo progno" lahko pripravimo. Če je vod večji, pripravimo več prog. Zanimivejše je namreč, da več oseb naenkrat išče kontrole. Ob začetku jim pojasnimo znake: trikotnik predstavlja mesto, kjer dobiš karto, kontrole iščemo po vrsti, dva kroga pa predstavljata cilj. Izziv lahko štopamo ali ne.

Za GG-je progno naredimo težjo tako, da prilepimo črke na vsak vogal mize in vsak vogal stola. Proge so tako sicer zelo podobne progam za MČ-je, vendar bodo GG-ji morali biti pozorni tudi na "mikrolokacijo" oziroma bodo morali biti bolj natančni. Za težjo progno uporabimo več cikcakanja po prostoru (Slika 2).

Seveda pa se lahko igramo tudi starejši. Igro lahko npr. popestrimo tako, da črke nalepimo pri mizah še na tla ob nogah, enako velja za stole, tudi pri omarah lahko lepimo črke na različne police (višine). Ob KT tako navedemo še višino, na kateri se nahaja točka. Res je, da postane karta polna podatkov, a igro naredi še zanimivejšo (Slika 3). Pravi O-izziv!

Svež veter na portalu RutkaNET

Že nekaj časa se ukvarjamo s prenovo slovenskega taborniškega portala RutkaNET in zdaj je prišel čas, ko nam na pomoč lahko priskočijo tudi ti! Iščemo tabornike, ki bi širili svoja taborniška znanja in izkušnje skozi bloge, članke in novice. Prav bi prišel tudi kakšen računalniški mojster, čigar znanje bi uporabili v namene razvijanja in dopolnjevanja našega portala.

Zagnani mladi novinarji pišite na naslov aa.krenker@gmail.com, tehniki pa se javite na bubi@rutka.net.

V mailu napišite obseg svojih znanj, reference in kaj vas je potegnilo v te vode. Akcija! Prišel je naš čas, čas Rutkarjev!

Anika-Anja Krenker

Med 1. in 16. januarjem znaša startnina 50 €, od 17. - 22. januarja 60 €.
Pred udeležbo preverite tudi spremenjene propozicije.
zot.rutka.net

Pridite na ZOT 2014 - najboljši ZOT do zdaj!

24. - 25. januar
Črešnjevec

ZOT
 ČREŠNJEVEC 2014

Jablana (*Malus sp.*)

Besedilo in fotografije: Kosobrin

Jablana je splošno znano sadno drevo iz družine rožnic. Domovina jablane je Azija. S svojimi številnimi sortami se je pri nas povsod udomačila. Kot samosevka (lesnika) se je jablana v številnih oblikah z manj kvalitetnimi in večinoma drobnimi plodovi razširila iz gojene kulture tudi v naravo, kjer ji najbolj ugajajo svetli gozdovi po nižinah, gričevju in nižjih gorah.

Že v starem veku so spoznali veliko vrednost plodov jablane - jabolok. Pri nas rastejo stare sorte, kot so zlata reneta, mošancelj, ledererka, carjevič, kanada, krivopecelj, bobovec ipd., ter nove sorte, kot so topaz, zlati in rdeči delišes, elstar ipd.

Učinkovine: V plodovih so vitamini A, B in C, trsni sladkor, jabolčna, citronska, jantarna, mlečna in oksalna kislina, nekaj kremenca, vosek, pektin, mineralne snovi in čreslovine.

Zdravilnost: Jabolko je vseskozi zdravo sadje, ne samo presno, temveč tudi pečeno, kuhano in vloženo. Jabolka pomagajo pri različnih želodčnih in prebavnih težavah, izboljšajo delovanje srca, pomagajo za dobro spanje, pri sivi mreni, potrtosti, zvišanemu pritisku, krepitvi živcev, kašlju, išiasu, slabokrvnosti, hemeroidih, razpokani koži, vnetju bezgavk in grla ter krepitvi dlesni in zobe.

Pečena jabolka

Prilava: V žerjavico damo v alufolijo zavita jabolka in pečemo približno 20 minut ali pa jabolka natakemo na ošiljeno palico in jo sučemo nad žerjavico.

Jabolčna omleta

Potrebujemo: 1/8 l mleka, 1 rumenjaka, 10 g sladkorja, 30 g moke, sneg iz 1 beljaka; 2-3 jabolka, 2 g maščobe za posodo, 10 g sladkorja v prahu.

Prilava: Iz mleka, rumenjaka, sladkorja in moke napravimo omletno testo in mu narahlo primešamo sneg. Jabolka olupimo in zrežemo na male kocke. Testo vlijemo prst na debelo v pomaščen pekač za omlete in ga potresemo z jabolki. Ko je na eni strani pečeno, ga obrnemo in opečemo še na drugi strani. Pečeno omleto preganemo (nadev naj bo znotraj), potresemo s sladkorjem in takoj serviramo.

Ocvrta jabolka

Potrebujemo: 2 dl mleka, 1 rumenjaka, 5 g sladkorja, 10-12 dag moke, 5 g olja, sneg iz 1 beljaka, 60 g maščobe za cvrtje, 10 g sladkorja v prahu, 3/4 kg jabolok.

Prilava: Iz mleka, rumenjaka, sladkorja, moke, olja in snega napravimo omletno testo. Jabolka olupimo, zrežemo na kolesčke, odstranimo peščiča, jih pomočimo v pripravljeno testo in ocvremo na vroči maščobi. Še vroče potresemo s sladkorjem v prahu.

Jabolčni kompot

Potrebujemo: 4 kg očiščenih, na kocke ali krlhlje narezanih jabolok, 1 limono, 1,5 litra vode, 30 dag sladkorja.

Prilava: Očiščena in narezana jabolka takoj damo v vodo, v katero smo prilili limonin sok, da bodo ostala bela. Vodo in sladkor zavremo. Jabolčne krlhlje ali kocke odcedimo. Naložimo jih v kozarce in zalijemo z vročo sladkorno vodo. Kozarce takoj zapremo in jih pri 80°C pasteriziramo v pečici 20 minut.

Besedilo: Primož Kolman

Analema

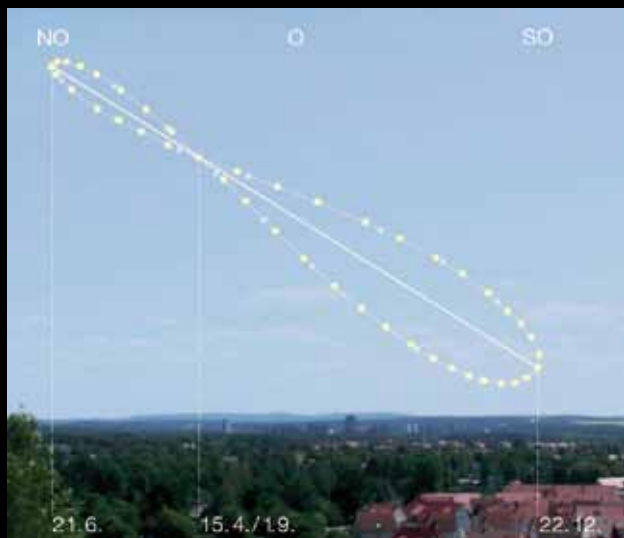
Verjetno je vsem znano, da 21. oziroma 22. decembra nastopi zimski sončni obrat. Manj pa je znano, zakaj Sonce na ta dan ne vzide najkasneje v letu ter prav tako ne zaide najprej. In zakaj sončne ure nikoli niso točne? Razlog je analema. Sonce namreč ob točno določeni uri dneva praktično nikoli ni na istem mestu na nebu. Čez leto namreč opiše krivuljo, ki spominja na osmico in ji pravimo analema.

Da bomo pojav lažje razumeli, ponovimo nekaj znanih stvari. Zemlja se zavrti okoli svoje osi enkrat na dan. Vsak dan zato Sonce zjutraj vzhaja na vzhodu in zvečer zahaja na zahodu. Zemlja se v enem letu zavrti tudi okoli Sonca. Prvemu vrtenju pravimo rotacija, drugemu revolucija. Ker je zemljina os nagnjena glede na ravnino vrtenja okoli Sonca, je k Soncu pol leta bolj obrnjena severna polobla in pol leta južna. To je tudi razlog za letne čase. Pozimi, ko je severna polobla Zemlje obrnjena stran od Sonca, je Sonce nizko na nebu, poleti pa je visoko. Ko je Sonce najnižje na nebu, nastopi zimski sončni obrat in sovpada z začetkom zime, medtem ko začetek poletja sovpada s poletnim sončnim obratom, ko je sonce najvišje. Pomlad in jesen se začneta z enakonočjem, to je takrat, ko sta noč in dan natanko enako dolga. Na trenutek vzhoda in zahoda Sonca na določen dan vpliva tudi položaj kraja na Zemlji, od koder opazujemo. To pa še ni vse.

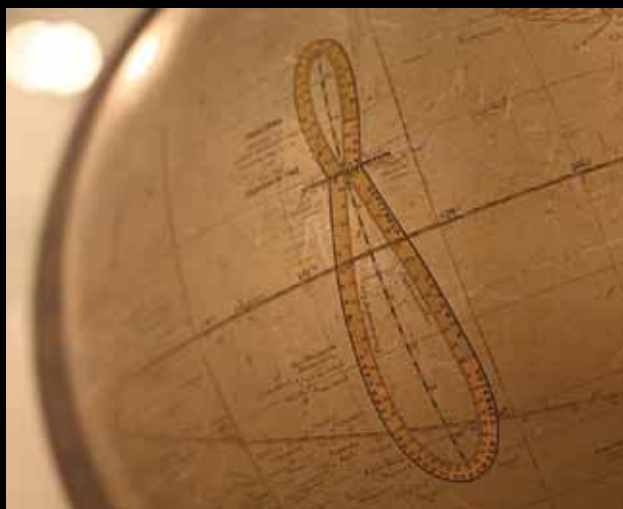
Zemlja se namreč okoli Sonca čez leto ne giblje enako hitro. Razlog tiči v tem, da zemljina orbita ni krožnica, ampak elipsa. Zato Zemlja ni ves čas enako oddaljena od Sonca. Zemlja se tako okoli Sonca pozimi, ko mu je bližje, giblje hitreje, in počasneje poleti, ko je od Sonca bolj oddaljena. Prav zato je "osmica" analeme pri nas na severni polobli, spodaj bolj trebušasta, kot zgoraj.

Poskus lahko enostavno izvedemo tudi sami. Izberimo si točno določeno uro dneva, ko bomo fotografirali Sonce. Ni pomembno, katero uro izberemo, le da bo vedno ista. Poleti ne smete upoštevati poletnega časa. Sonce pač ne ve, da ljudje predstavljamo ure. V povprečju enkrat na teden z istega mesta fotografi-

rajmo isti predel neba in tako čez leto zberimo okoli 50 fotografij, ki se med seboj razlikujejo po položaju Sonca. Če jih staknemo skupaj, dobimo sliko, na kateri Sonce opiše pot osmice - analeme.

Analema je krivulja, ki jo čez leto opiše Sonce na nebu v nekem kraju ob istem času dneva. Ne glede na izbrano uro bomo vedno dobili enako, značilno obliko osmice. (Vir: Wikimedia Commons: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Analemma_pattern_in_the_sky.jpg)

Analema, vrisana na globus, ki ga hranijo v Muzeju globusov na Dunaju. (Wikimedia Commons; http://en.wikipedia.org/wiki/File:Globenmuseum_Vienna_20091010_479.JPG)

Na obisku v naravi

Besedilo: Tomaž Sterniša, fotografije: Tečaj poznavanja rastlin in živali

Za življenje v naravi veljajo pravila, ki jih ne najdemo v zakonih in pravilnikih, vendar jih moramo spoštovati, saj na ta način ohranjamo okolje, se o njem in iz njega učimo.

Slika 1

Verjetno se vsi strinjamo, da mora naše bivanje v naravi čim manj zmotiti običajno dogajanje v okolju, kjer smo občasni gostje. Prav tako pomembno je tudi, da po svojem odhodu iz narave za seboj pustimo čim manj sledi svoje prisotnosti. To seveda ne pomeni, da moramo na taborjenju igrati "napad na tabor" izvesti v popolni tišini ali da se med pohodom na rodovnem izletu ne smemo pogovarjati. To bi bilo nesmiselno. Se pa stvari zelo spremenijo, ko gremo na vodovo bivanje ali ko prespimo na lovski opazovalnici z namenom, da bi zjutraj videli divje živali, ko pridejo na pašo. O tovrstnih aktivnostih, ko naravo obiščemo v manjših skupinah, bomo govorili v nadaljevanju.

Odnos do narave

Pri izvajanju različnih dejavnosti v naravi opazujemo okolje, upoštevamo živali in rastje v njem ter se jim prilagodimo. Mogoče se to sliši zapleteno, v bistvu

Slika 2

pa je zelo enostavno. Na primer, ko iščemo palico za izdelavo loka, izberemo palico iz sredine leskovega grma, namesto da bi odrezali mlad jesen, ki raste v bližini. Lok bo tako mogoče nekoliko slabši, škode v gozdu pa zaradi pravilne izbire ne bomo povzročili.

Podobno lahko ravnamo pri bivakiranju. Za palice bivaka lahko uporabimo suhe palice (ne trhljih), ki jih najdemo v gozdu na tleh, ni nam treba sekati svežih. Če želimo postaviti bivač iz naravnega materiala, poiščemo gozd, kjer so bili pred nami na delu gozdarji, da ne bomo po nepotrebnem uničevali mladega smrečja. Ko postavljamo bivač ob potoku, ker potrebujemo vodo za kuhanje, se izognemo mestom, kjer se divje živali napajajo.

Opazovanje narave

V naravi opazujemo in spodbujamo druge k opazovanju. Postavljamo vprašanja, kot so: "Ali prepoznaš to drevo po lubju? Kakšen zvok smo ravnokar slišali? Je bil ptič ali kaj drugega? Čigave sledi so to, srnine ali košutine? Je bil samec ali je bila samica?" Nič hudega,

Slika 3

Slika 4

če ne vemo odgovorov takoj, bivanje v naravi bo tako bolj zanimivo, pri vsakem obisku narave bomo opazili več in poznali bomo odgovore na vse več vprašanj.

Kakšen ogenj zakurimo?

Pri tem vprašanju pomislim na star indijanski izrek, ki sem ga nekeje zasledil: "Indijanci kurijo majhen ogenj in sedijo blizu njega, belci pa kurijo velik ogenj in sedijo daleč stran." Velikost ognja naj bo prilagojena številu tabornikov, ki sedijo okoli njega. Če kurimo prevelik ogenj, nam je spredaj vroče, sedeti moramo daleč stran, v hrbet nas pa lahko vseeno zebe. Sedenje pri manjšem ognju je precej bolj prijetno, manj se kadi, pa tudi kurjave porabimo precej manj.

Tudi možnost, da bo vročina prizadela bližnje drevje, je pri kurjenju velikega ognja bistveno večja, posledice pa ostanejo vidne še dolgo po našem

Slika 5

Slika 6

odhodu. Bistveno bolj pomembno od velikosti ognja je to, da se naučimo zakuriti ogenj, ki bo gorel počasi in nas bo grel večino noči na hladnem jesenskem ali zimskem bivakiranju.

Naravo zapustimo čim bolj nespremenjeno

Vemo, da moramo vse, kar smo v naravi uporabili (palice za trinožnik in bivak, neporabljeno kurjavo in podobno) ob odhodu pospraviti. Tudi za ognjiščem mora ostati čim manj sledi. Če je le mogoče, za ognjišče izberemo prostor, kjer lahko pri pripravi poglobljenega ognjišča (Slika 6a) travno rušo odstranimo in jo po končanem kuhanju, ko smo popolnoma pogasili ogenj, vrnemo na njeno mesto. Na Sliki 6b vidimo, kako je po uporabi ognjišča ostal samo kolobar zunanega oboda ognjišča in pohojena trava, ki se bo hitro obrasla. Vse sledi naše prisotnosti bodo v kratkem času izginile. Če se bomo slučajno naslednje leto zadrževali na istem prostoru, bomo verjetno lahko samo po bolj bujnem šopu trave (zaradi hranilnih snovi v pepelu) ugotovili, kje je bilo včasih ognjišče.

Najboljši način, da se izognemo težavam s smetmi v naravi je, da vzamemo s seboj čim manj embalaže. Za smeti, kot so plastenke, embalaža sladkarij in podobno, mora poskrbeti vsak posameznik, za skupne smeti pa vzamemo s seboj dodatne vrečke. Organske smeti, ki nastanejo pri pripravi hrane (olupki čebule, krompirja in podobno), lahko zakopljemo ali, bolje, zakurimo. Če to ni mogoče, moramo tudi organske odpadke odnesti s seboj. Nikakor ni dovolj, da jih samo pokrijemo s suhim listjem.

Na štirih kolesih

Besedilo: Andrej Lenič

Danes si težko zamislimo večdnevno aktivnost, organizacijo tekmovanja ali prevoz opreme brez avtomobila. Čeprav se naš program skozi leta ni toliko spremenil, so ideje o tem, kako si zadeve olajšati, močno povezane z avtomobili. Za tabornike vreme ni ovira, prav pozimi pa so cestne razmere lahko zelo slabe. Zato ponujamo nekaj idej za uporabo avtomobila v taborniške namene in (predvsem za sveže voznike) napotkov za varno vožnjo.

Kombi kot gradbeni oder na Zletu 2013. Foto: SiNi

Uporabnost avtomobila pri tabornikih

Avto taborniki uporabljamo za razne namene. Da ne bi nosili opreme, jo lahko na prostor pripeljemo, avto je praktičen za dnevno nabavo in nujno potreben za primere nenadnih prevozov k zdravniku. Včasih nam celo prav pride za polnjenje telefonov, poslušanje radia in podobno.

Člani osebja z Zleta 2013 se še spomnimo, kako smo si z žarometi pozno zvečer svetili ob "a je to" postavljanju lesenega vhoda, ki smo ga na koncu le postavili s pomočjo visokega kombija, ki je služil kot gradbeni oder. Seveda velja opozoriti vodje akcij, da ob takšnih improvizacijah poskrbijo za varnost prisotnih.

Da pa bi preizkusili še druge, moderne načine uporabe avtomobila v sicer tradicionalne taborniške namene, smo si za ZNOT pri Fordu izposodili najnovejši model mestnega terenca kuga z najsodobnejšo tehnologijo. Nadvse praktično se je izkazalo zaklepanje na dotik in prostoročno odpiranje prtljažnika, saj vsi vemo, kako nerodni smo ob odpiranju vrat, kadar imamo v rokah kup šotork in druge opreme ter ob nalaganju krofov za 400 udeležencev ZNOT-a. Med obiskom kontrolorjev nam je pri vožnji v klanec prav prišel tudi sistem za pomoč pri speljevanju, ki prepreči, da bi avto zdrsel nazaj. Pri vožnji do KT, od konca poti oddaljene še nekaj sto metrov v gozd, pa

nam je sistem s tipali okolice na ekranu prikazoval bližino dreves, vej in skal, med katerimi smo vozili. Seveda je bila skušnjava prevelika in kontrolorja sta se odločila, da bosta imela KT kar v avtu.

Vožnja po snegu

Ko se bomo pozimi odpravljali na pot, ne smemo pozabiti na osnovno zimsko opremo ter tehnično brezhibnost, prav pa nam bodo prišli tudi naslednji napotki. Za voznika je predvsem pomembno, da ve, kje je pogonska moč. Pogosto se namreč zgodi, da nam na snegu ob vožnji avtomobila s pogonom na zadnji kolesi "odtava" zadek vozila. Podobna zadeva se lahko zgodi tudi pri pogonu na sprednjih kolesih, le da nam bo takrat odneslo sprednji del. V obeh primerih s pritiskom na sklopko odzvamemo pogon, z volanom pa nežno stabiliziramo smer.

Previdnost je potrebna tudi ob zaviranju. Pri vozilih s sistemom proti blokiranju koles (ABS) na zavoro pritismo močno, saj bo sistem sam preprečil blokado koles, pri vozilih brez ABS pa moramo ob zaznani blokadi koles zavoro rahlo popustiti. Vožnja po sledih drugih vozil ni vedno zanesljiva, saj strjen sneg večinoma nudi slabši oprijem kot nezvožen.

Ob vožnji v hrib ne dajemo prednosti nasprotni vozečim vozilom, saj je verjetno, da z mesta ne bomo mogli ponovno speljati. V primerih, ko se zgodi, da

Prtljažnik s podrtimi sedeži kot zasilno prenočišče.
Foto: Andrej Lenič

nam avto v hrib "ne potegne", lahko za nekaj metrov poskusimo z vožnjo vzvratno (to velja le za vozila s prednjim pogonom). Kadar vemo, da avtomobila več dni ne bomo premikali, ga parkiramo s sprednjim delom navzdol oziroma v smeri odhoda, saj ga bomo tako lažje odpeljali v primeru praznega akumulatorja. Kadar na klancu parkiramo več vozil v vrsti, naj bo razdalja med njimi čim večja. Če pa pričakujemo odjugo, postavimo avto tja, kjer vemo, da je pod snegom trdna podlaga. Parkiranje avtomobila pod hribom ni priporočljivo zaradi nevarnosti drsenja kamena ali snega.

"Porinit' bo treba!"

Marsikateremu vozniku se je že zgodilo, da je ostal v blatu ali snegu, njegovo vozilo pa se je, potem ko je želel speljati, pogreznilo še globlje. V takem primeru se bomo, vsaj pri dvokolesnem pogonu, brez dodatne pomoči težko izvlekli. Pravilo je predvsem, da ne speljemo naglo, saj se ob vrtenju pogonskih koles vozilo le še bolj pogrezne. Pogonu na vsa štiri kolesa je v tem primeru bolj zanesljiv.

Popoln taborniški avto

Za vsakega tabornika, ki razmišlja o tem, kakšen avto bi bil najprimernejši, je predvsem pomemben

Sistem s tipali okolice pomaga pri vožnji skozi gozd.
Foto: Andrej Lenič

dejavnik prostornost. Podiranje zadnjih sedežev v ravno dno je nadvse praktično za razne namene, dve osebi pa lahko tako tudi prenočita. Za slabo utrjene poti ali brezpotja bo dobrodošel pogon na vsa štiri kolesa, dvignjeno podvozje ter s plastiko obdan spodnji del vozila, ki avto zavaruje pred praskami.

Sicer pa se moramo taborniki zavedati, da popolnega taborniškega avta ni, obstaja le popolna taborniška iznajdljivost ob njegovi uporabi ter skrb za varnost sebe, sopotnikov in ostalih v prometu.

Kontrolorka na KT. Foto: Andrej Lenič

Leto sprememb

Delovanje strokovne službe Zveze tabornikov Slovenije

Besedilo: Tadej Beočanin, načelnik Zveze tabornikov Slovenije

Spoštovani načelniki in starešine rodov,

v imenu izvršnega odbora Zveze tabornikov Slovenije vam želim srečno leto 2014, polno taborniških avantur. V tem letu nas tabornike čaka precej preizkušenj - na skupni ravni gre za gotovo izpostavitve potrditev programa za mlade, okrepitev izobraževalnih vsebin, gostiteljstvo Svetovne skavtske konference in Foruma mladih, aktivnosti za izgradnjo taborniškega doma ter delo na prepoznavnosti organizacije ter naših notranji komunikaciji. Želim si, da vsak od nas po svojih močeh prispeva svoj košček k nadaljnji krepitvi taborniškega gibanja v Sloveniji. Vodniki, načelniki in starešine, pa seveda tudi vsi ostali aktivisti v rodovih, ste tisti, ki naredite največ. Hvala in uspešno delo tudi v letu 2014!

Rast organizacije v preteklih letih in načrti za njen razvoj v prihodnje terjajo tudi nekaj sprememb na področju delovanja organizacije. Nekatere od teh sem v preteklih letih že napovedoval in so se že začele dogajati, nekatere pa so dozorele konec leta 2013 - med njimi sta za vsakodnevno delovanje tabornikov pomembni dve: reorganizacija strokovne službe ZTS in v bližnji prihodnosti selitev pisarne ZTS na drugo lokacijo.

Kadrovske zadeve - reorganizacija strokovne službe

Osnovna ideja, ki ji na področju kadrovske politike sledi izvršni odbor, je, da ZTS izkoristi možnosti, ki so ji dane kot malemu delodajalcu in zaposluje za določen čas in na zaupanje, kar pomeni, da si člani IO lahko izbirajo sodelavce, ki jim pomagajo uresničevati njihove ideje in cilje. Hkrati pa je treba z nekaj stalnimi kadri (zaposlovanje za nedoločen čas) zagotoviti trajnost delovanja organizacije, z namenom zagotavljanja njene stabilnosti. Število kadrov, ki so zaposleni za nedoločen čas, ob morebitnih izpadih financ ne sme ovirati drugega delovanja ZTS. Menim, da smo z dosedanja kadrovsko politiko dosegli pravo ravnovesje.

Cilj, ki ga na področju kadrovske politike zasledujemo, je zagotovitev strokovne in administrativne podpore vsem resornim načelnikom oziroma področjem delovanja organizacije. Le tako se lahko vse veje v ZTS enakomerno razvijajo. Trenutno čutimo pomanjkanje pri polovični podpori KVIDO in na področju podpore KOJA, ki še nikoli ni bilo dovolj podprto s strani strokovne službe. Aktivnosti na področju zaposlovanja v strokovni službi bodo zato v prihodnje usmerjene predvsem v zagotavljanje dodatnih kadrov za področje vzgoje in izobraževanja ter odnosov z javnostmi, saj podoba organizacije močno vpliva tudi na financiranje organizacije, tako s sponzorskimi kot tudi javnimi sredstvi na različnih nivojih.

Tajnik ZTS

S 1. januarjem 2014 naloge tajnika ZTS do izteka mandata izvršnega odbora prevzema Andrej Lozar - Silos. Ivo Štajdohar, dosedanji tajnik ZTS, bo odslej opravljal naloge višjega strokovnega sodelavca v strokovni službi - ohranil bo nekaj dosedanjih nalog, predvsem pa se bo lahko še bolj posvetil pridobivanju finančnih sredstev za projekte in delo ZTS ter pomoči novo nastajajočim rodovom. To pomeni tudi, da je v strokovni službi po novem močnejša ekipa na področju vodenja in pridobivanja finančnih sredstev. Organizacija s to potezo pridobiva dva menedžerska sodelavca - tajnika in višjega strokovnega sodelavca, kar obeta napredek na področju upravljanja ZTS.

Ivo Štajdohar je nalogo tajnika ZTS opravljal z odliko. Organizacijo je spretno krmaril tako v njenih dobrih časih kot tudi v trenutkih, ko nam je šlo slabše. Za njegov prispevek na mestu tajnika se mu iskreno zahvaljujem.

Upokojitev strokovnega sodelavca

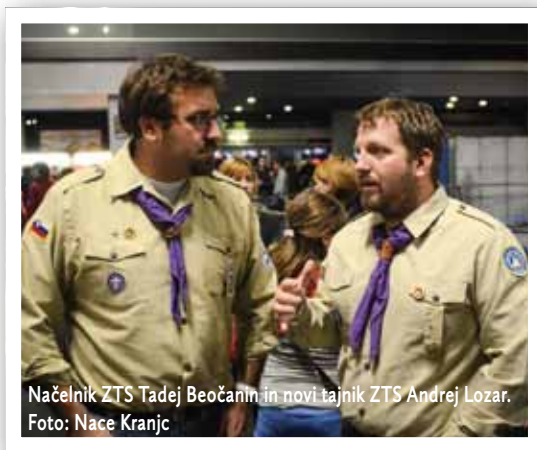
S koncem decembra 2013 se je upokojil Frane Merela, dolgoletni sodelavec na področju investicij in zadruga ZTS. Nadomestil ga je Radovan Krajšek - Vane, ki je v uvajalnem obdobju že spoznal in polno prevzel področje dela. Franetu se za opravljeno delo iskreno zahvaljujemo. Organizaciji in posebej Gozdni šoli je nedvomno pustil velik pečat - poskrbeli bomo, da vsaj ohranimo kakovost, ki jo je dosegel.

Dolgoletni strokovni sodelavec Frane Merela se je upokojil.
Foto: Bizi

Sredstva

Vse dosedanje spremembe so upoštewane v sprejetem finančnem načrtu in pokrite na račun optimizacije poslovanja in s tem povezanih prihrankov. Prihodnje aktivnosti pa so močno vezane na pridobivanje novih finančnih virov.

Načelnik ZTS Tadej Beočanin in novi tajnik ZTS Andrej Lozar.
Foto: Nace Kranjc

Stanje

V pisarni ZTS imamo trenutno torej šest zaposlenih, od tega so trije sodelavci zaposleni za nedoločen čas, med njimi eden za polovičen delovni čas:

- tajnik ZTS: **Andrej Lozar - Silos** (andrej.lozar@taborniki.si);
- višji strokovni sodelavec na finančno materialnem področju: **Ivo Štajdohar** (ivo.stajdohar@taborniki.si);
- višji strokovni sodelavec na področju podpore KVIDO: **Tadej Pugelj - Puggy** (tadej.pugelj@taborniki.si)
- strokovni sodelavec na področju podpore KOPR: **Matic Stergar** (matic.stergar@taborniki.si);
- strokovni sodelavec za podporo TC Bohinj in Zadrugo ZTS: **Radovan Krajšek - Vane** (radovan.krajsek@taborniki.si);
- strokovna sodelavka za splošne zadeve: **Mateja Justin - Sova** (pisarna@taborniki.si).

Strokovno službo za potrebe organizacije Svetovne skavtske konference dopolnjuje **Urška Bratkovič** (urska.bratkovic@wsc2014.si), ki redno sodeluje z organizacijo, ni pa v njej zaposlena.

Javna dela

V lanskem letu smo se prvič prijavili v sistem javnih del. Na ZTS je od julija do konca decembra delala Urška Habjan. Urška je opravila predvsem veliko nalog, ki so prej zaradi drugih prioritet stale (urejanje evidenc, arhiviranje, pridobivanje podatkov ...), hkrati pa se je aktivno vključila v aktualne projekte ZTS in redno delovanje strokovne službe. Prav je, da se tudi Urški na tem mestu zahvalimo za korektno opravljeno delo.

Za leto 2014 smo se na Zavod za zaposlovanje prijaviли za tri delovna mesta v sistem javnih del. Dve mesti bosta zasedeni v pisarni ZTS (predvsem za pomoč pri pripravi obeh svetovnih dogodkov v letu 2014), tretje pa je namenjeno pomoči pri delovanju taborniškega centra Bohinj (Gozdna šola in taborni prostori v Laškem Rovtu) in razširitvi delovanja taborništa na gorenjskem območju.

Pogled naprej

Kot rečeno, želimo v prihodnosti zagotoviti sredstva za zaposlitev manjkajočih zelenih delovnih mest - torej za strokovnega sodelavca za podporo delovanju KOJA in za podporo KVIDO za polni delovni čas. V letu 2014 pričakujemo nove programe, podpore iz sredstev Evropske unije, ki bodo omogočali zaposlovanje novih sodelavcev.

Predvsem se želimo usmeriti v večjo podporo ustanavljanju novih rodov in v podporo za delovanje »šibkim« rodovom. To bi pomenilo tudi razširitev oz. decentralizacijo pisarne ZTS v kraje, kjer je taborništvu zastopano v manjšem obsegu od pričakovanega.

Selitev pisarne ZTS

O selitvi pisarne ZTS se iz več razlogov razmišlja že dlje. Potrebujemo dodaten prostor za priprave na svetovna dogodka v letu 2014. Drugi razlog je, da se občasno pojavlja potreba po prostorih, kjer se velikost lahko prilagaja - zaradi dodatnih človeških virov na različnih projektih z lastnim financiranjem. Še en pomemben razlog za selitev izhaja iz želje, da v prostorih ZTS vzpostavimo možnosti za sodelovanje in delo članov IO ZTS in drugih prostovoljcev.

Selitev smo že dolgo pričakovali, saj smo vedeli, da bo prišel dan, ko se bo obstoječi objekt na Parmovi 33 rušil. Dejstva so nas malo prehitela, saj je bil objekt s strani Zavoda za gradbeništvo označen za potresno nevarnega. Dodatno je ZVD d. d. ugotovil prekoračeno sevanje radona v objektu. V kratkem pričakujemo odločbo s strani IRSPEP, ki bo odredila izselitev objekta, ki je nevaren in ni primeren za delo. To je tudi razlog, da kljub že sklenjenemu dogovoru na trenutni lokaciji ne moremo prevzeti dodatnih prostorov, ki so že obnovljeni (tudi za naše potrebe).

Pričakovali smo, da bomo s taborniškim domom v Ljubljani hitreje napredovali, vendar je ta projekt še vedno v fazi ocenjevanja različnih možnih lokacij. Zato smo bili prisiljeni za prostore ZTS poiskati novo srednjeročno rešitev. V procesu izbire smo se odločili za prostore na Einspielerjevi 6, ki je od Parmove 33 oddaljena približno 500 m v smeri azimuta 30 stopinj.

Prostori nam omogočajo zelene prilagoditve, začasno večje prostore za potrebe organizacije svetovnih dogodkov in primerljiv nivo udobja. Cena na kvadratni meter se bo zmanjšala, bomo pa v letu 2014 najeli skoraj dvakrat večjo površino poslovnih prostorov, kot jih imamo trenutno na Parmovi 33.

Uradno bomo naslov organizacije lahko spremenili šele s statutarnim sklepom skupščine ZTS. Selitev načrtujemo v januarju, o čemer vas bomo seveda pravočasno obvestili. Informacija o datumu selitve bo vključevala tudi natančne podatke, kje nas v prihodnje najdete.

Namesto zaključka

Pred nami je naporno in izzivno polno leto. Zaželim si srečo, pomagajmo si! Obrnite se na IO in strokovno službo, ko potrebujete našo pomoč. In mi se bomo obrnili na vas, ko bomo potrebovali vašo. Korak za korakom nam bo uspelo zgraditi sodobno, a s tradicijo prepojeno taborništvu, ki bo privlačno in koristno za otroke, mlade in odrasle.

SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

Zbrala: Teja Čas

Vabilo na usposabljanje trenerjev - pomočnikov vodij izobraževanja (ALT 2014)

Komisija za vzgojo in izobraževanje ter delo z odraslimi v ZTS vabi na usposabljanje za trenerje - pomočnike vodij izobraževanja (ALT - assistant leader trainer). Tečaj bo potekal od 30. aprila do 4. maja 2014 v Gozdni šoli v Bohinju.

Usposabljanje je namenjeno vsem, ki so že ali bodo v prihodnosti sodelovali pri izvajanju usposabljanj in tečajev ZTS oziroma zagotavljali podporo pri delovanju izobraževalnega sistema ZTS. Več informacij o usposabljanju in prijavnico najdete na www.tabornik.eu.

Javno posvetovanje o programu za mlade v ZTS

V začetku novembra 2013 smo v ZTS začeli javno posvetovanje na temo "Zahteve za pridobitev preizkušnje v programu za mlade v ZTS". Gre za tisti del programa za mlade, ki je vezan na zahteve, ki jih morajo člani opraviti, da pridobijo preizkušnjo določene stopnje (plamen, list, vozel, korak).

V drugi fazi posvetovanja želimo v rodovih aktivirati vse, ki so neposredno ali posredno vključeni v izvajanje programa za mlade (vodniki, načelniki, rodova uprava). Vodstva rodov ste prejela elektronsko sporočilo z dostopom do spletne aplikacije, preko katere lahko posredujete svoje strinjanje z zahtevami ali pa posredujete vsebinske pripombe in druge predloge.

Rok za oddajo komentarjev je 16. januar. Za vse dodatne informacije pišite na psm@taborniki.si.

Foto: SiNi

SCOUTS®

Taborniki ustvarjamo boljši svet

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Leto, ki bo zaznamovalo ZTS

Besedilo: Boris Mrak

Dragi taborniki, zakoračili smo v leto 2014, ki bo Zvezo tabornikov Slovenije (ZTS) zaznamovalo v marsičem. Vsekakor je to leto, ko bomo v Sloveniji gostili Svetovno skavtsko konferenco s Forumom mladih. Ta "mega" dogodek bo seveda od organizacije zahtevala izjemne napore (seveda z željo, da bodo udeleženci odnesli s seboj prijetne spomine - tako na ZTS kot na Slovenijo in njene lepote). Organiziranje tako velikega dogodka je seveda izjemen izziv za organizacijo kot za posameznike, ki so polno vpeti v pripravo in izvedbo tega srečanja, ki bo, vsaj upam, pozitivno odmeval v medijih in nam, tabornikom, prinesel večjo prepoznavnost v slovenskem prostoru. Seveda pa mora organizacija biti pozorna na to, da jo ta dogodek, zaradi izjemnega angažiranja taborniških kadrov, ne bi oslabil ali prizadel pri njenem osnovnem delu z mladimi.

Obenem se nam v tem letu obetajo tudi druge spremembe, predvsem v delu naše osrednje pisarne ZTS, saj je prišlo do kadrovskih sprememb. Dolgoletnega tajnika, Iva Štajdoharja, je s 1. januarjem nadomestil Andrej Lozar - Silos, iz ekipe pisarne pa se je ob koncu leta poslovil prav tako dolgoletni sodelavec Frane Merela. Po napovedih naj bi se zgodile še druge kadrovske spremembe. Upam, da bodo le-te pozitivno vplivale na delo in razvoj taborniške organizacije. To bomo lahko videli in ocenili šele v prihodnosti. Vse dosedanje in načrtovane prihodnje kadrovske spremembe bodo za seboj potegnile vprašanje dodatnih stroškov in s tem zagotavljanje dodatnih virov sredstev. In ravno pridobivanju in zagotavljanju sredstev za izvedbo kadrovskih sprememb bi vodstvo moralo posvetiti vso pozornost. S tem je seveda povezana

tudi selitev pisarne na novo lokacijo, o kateri nas bo, verjamem, vodstvo še dodatno informiralo.

Prevetritev taborniške organizacije je seveda potrebna, ne bi pa si želel, da bi ob tem imeli opravka s člani, ki bi zagovarjali načelo: "Pred mano ni bilo ničesar, za menoj bo potop!" Vsekakor mora preveritev organizacije skozi sito članov ZTS na naslednji skupščini ZTS. Ob tem bi rad poudaril, da je zapisnik z zadnje skupščine ZTS, iz marca 2013, po devetih mesecih končno zagledal luč. Menim, da si takih časovnih zamikov v prihodnje vsekakor ne bi smeli dovoliti, kajti sklepi, sprejeti na skupščini, so za vodstvo zavezujoči. Toda, kako jih uresničiti, če že za zapisnik potrebujemo toliko časa? Torej, novemu vodstvu svetujem, da tej zadevi posvetijo več pozornosti in predlagam, da se vnaprej dogovorimo o časovnem okviru, v katerem mora biti zapisnik pripravljen in dostopen vsem tabornikom.

Vsekakor v novem letu 2014 želim vsem tabornikom uspešno delo in še naprej obilo zadovoljstva pri druženju in delu v taborniški organizaciji. Upam, da bo organizacija doživela pozitiven preporod v tem in naslednjih letih. Zavedati pa se moramo, da je to predvsem odvisno od nas samih in da namesto nas nihče ne bo naredil ničesar v našo korist.

Pregled usposabljanj v letu 2013

Besedilo: Domen Uršič - Medo, načelnik za vzgojo, izobraževanje ter delo z odraslimi v ZTS

V letu 2013 smo končno dosegli obrat trendov na področju usposabljanj v taborništvo, saj beležimo 20 odstotkov več tečajnikov kot lani, krepijo se vodniški tečaji, okrepi pa je treba še tečaja za vodje in specialistične tečaje, če želimo pripraviti teren za vzdržno, a vztrajno rast članstva.

Slika 1: Število udeležencev usposabljanj v obdobju 2008-2013

Vir: Zveza tabornikov Slovenije

V organizacijo vseh usposabljanj je bilo vključenih vsaj še 200 prostovoljcev, ki so skozi celo leto opravili veliko število ur. Zato gre velika zahvala vsem, ki se trudite, da ima vedno več mladih priložnost doživeti taborništvo v tistem svojem pravem smislu. V gozdu, na taborjenju in v družbi kritičnih mladih, ki ponujajo nove rešitve.

Vodniški tečaji

Razveseljivo je, da je stalno rast zaznati predvsem na področju vodniških tečajev, ki pomenijo temelj delovanja rodov. V zadnjih dveh letih so namreč vsa

Slika 2: Število udeležencev na vodniških tečajih v obdobju 2008-2013

Vir: Zveza tabornikov Slovenije

območja organizirala vodniške tečaje. To pomeni, da se rodovi vse bolj zavedajo pomena usposobljenih vodnikov in njihovega uspešnega dela v vodju. Le tako namreč lahko zagotovimo dostopnost taborništva kar največjemu deležu mladih.

Kot je razvidno na Sliki 1, je v obdobju med 2008 in 2013 opaziti pozitiven trend pri udeležbi na tečajih, kar se pozna tudi v 10-odstotni rasti števila vodov v rodovih. Ta rast nakazuje, da bo treba še okrepiti vodniške tečaje, saj se pojavlja želja po ustanavljanju novih rodov, predvsem na območjih, kjer so nekoč že bili in je taborništvo iz različnih razlogov zamrlo.

Na letošnjem posvetu vodniških tečajev, ki je potekal od 6. do 8. decembra 2013 na Igu, smo zato velik del namenili uvajanju mentorstva v taborništvo na ravni rodu, območja in zveze. Treba pa je razmisliti tudi o modularnih vsebinah, ki se bolj osredotočajo na spoznavanje osnovnih taborniških znanj za tiste člane, ki tega nimajo ali šele vstopajo v taborništvo. Zaključki so nas pripeljali do misli, da je treba najprej ugotoviti, kakšne mentorje sploh potrebujemo (načelniki družine, mentorji za program za mlade, mentorji za izvedbo inštruktorskih projektov) in na kakšen način bi te vsebine lahko pripeljali do čim širšega članstva.

Ena od možnosti je uvedba dodatnih modulov na območnih ravneh, druga pa vnašanje teh vsebin v že obstoječa usposabljanja. Težava, s katero se soočamo, je tudi zelo natrpan taborniški urnik (tečaji in tekmovanja, rodove dejavnosti in še kaj bi se našlo).

Specialistični tečaji

V letu 2013 so bili izvedeni vsi predvideni specialistični tečaji, na izvedbo v letu 2014 pa po dolgih letih čaka še tečaj prve pomoči, ki je polno zaseden. Tudi pri usposabljanjih za specialiste je opazen pozitiven

Slika 3: Število udeležencev na specialističnih tečajih v obdobju 2008-2013

Vir: Zveza tabornikov Slovenije

trend, ki pa ima značilna dvoletna nihanja. Vzroke zanje gre iskati tako v tem, da so leta, ko je zaznati padec udeležbe na specialističnih tečajih, izredno obremenjena z ostalimi taborniškimi akcijami, kot v tem, da se rodovi še vedno premalo zavedajo pomena specialističnega usposabljanja za svoje člane. Specialisti so namreč velika pomoč predvsem pri uvajanju taborniških znanj v delo po vodih.

V naslednjih letih je treba zagotoviti stalno udeležbo tabornikov na teh tečajih, saj lahko le tako na dolgi rok zagotovimo dobro delo in rast zanimanja za taborništvu med člani in nečlani.

Usposabljanja za vodje

Pri usposabljanjih za vodje, kamor prištevamo Tečaj za vodje in Woodbadge tečaj, je v zadnjih letih zaznati stagnacijo. Tečaj za vodje je namenjen načelnikom družin, klubov, čet ali rodov, Woodbadge tečaj pa je namenjen vsem, ki že imajo izkušnje z opravljanjem funkcije načelnika družine, kluba, čete ali rodu, saj tu pridobijo dodatna znanja; primeren je tudi za aktivne starešine rodu.

Udeležba na obeh tečajih se giblje okrog 40, kar niti ni tako zaskrbljujoče. Bolj problematično je dejstvo, da se število rodov, ki svoje člane pošiljajo na tovrstna usposabljanja, ne spreminja bistveno. Na ta usposabljanja prihajajo večinoma člani rodov, ki imajo s tečajem pozitivno izkušnjo, medtem ko nekateri rodovi že več let niso poslali nikogar. To ne pomeni, da slednji ne delujejo dobro, vendar je pomembno, da svojim načelnikom omogočijo novo izkušnjo in izmen-

javo dobrih praks, ki pogosto pomenijo dobrodošlo spremembo v delovanju rodu. Z udeležbo na tečajih zagotavljajo prostovoljcem, ki velik del prostočasnih ur namenijo taborništvu, da pridobijo nova znanja in preverijo pravilnost svojega dela.

V naslednjih letih je treba tečaja še bolj prilagoditi dejanskim potrebam rodov in zagotoviti možnost udeležbe tudi tistim članom, ki si tega iz različnih razlogov ne morejo privoščiti.

Modularna usposabljanja

Največji porast v lanskem letu so beležila modularna usposabljanja, kar kaže na to, da je treba razmisliti o uvedbi bolj raznolikih in krajših modulov, ki zagotovijo večjo udeležbo članov. Zagotovo nosita največji delež Mega Modul, ki je bil organiziran za tiste, ki v rodovih opravljajo podporne službe, in Usposabljanje mentorjev VT, ki že odpira nove poti za razvoj področja mentorstva v taborništvu.

Pri modularnih usposabljanjih je treba najti način podpore prostovoljcem s strani strokovne službe in ključ, kako to podporo tudi dobro izvajati. Modularna usposabljanja so tudi priložnost, da se posvetimo vsem tistim tabornikom, ki ne želijo biti vodniki, bi pa v taborništvu še vztrajali, a počeli zelo raznolike in druge stvari. Obe usposabljanji se bosta ponovili v naslednjem letu, in sicer Tečaj za mentorje med 28. februarjem in 2. marcem, Mega Modul pa med 6. in 9. februarjem.

Slika 4: Število udeležencev na modularnih vsebinah v obdobju 2008-2013

Vir: Zveza tabornikov Slovenije

Sestanek skavtov jugovzhodne Evrope

Besedilo: Lucija Rojko

V skavtskem centru Popi Zacharopoulou v grškem Solunu je med 29. novembrom in 1. decembrom potekal sestanek skavtske skupine jugovzhodne Evrope (SEE), ki so ga organizirali predstavniki grške skavtske organizacije Soma Hellinon Proskopon - Scouts of Greece.

Namen sestanka je bil okrepiti prijateljstva, vzpostaviti vezi za nadaljnja sodelovanja med organizacijami ter razpravljati o skupnih interesih in potrebah. Vsaka organizacija je naredila seznam svojih močnih in šibkih področij, da bi se tako lažje dopolnjevali in si pomagali pri nadaljnji rasti.

Na sestanku smo sodelovali predstavniki nacionalnih skavtskih organizacij Bolgarije, Črne Gore, Grčije, Makedonije, Romunije, Srbije, Slovenije in Turčije. Manjkali so le predstavniki Hrvaške, Cipra in Srbije. Prisotni smo bili večinoma načelniki za mednarodno dejavnost in člani mednarodnih komisij, načelniki za izobraževanje, načelniki za program ter drugi člani nacionalnih odborov. Na sestanku je sodeloval tudi Christos Hatzidiamandis (Grčija), ki opravlja funkcijo podpredsednika Evropskega skavtskega komiteja in je na sestanku sodeloval predvsem v vlogi fasilitatorja in svetovalca organizacijam.

Rezultati sestanka so naslednji:

- narejen bo seznam vseh kontaktnih oseb SEE skupine,
- SEE skupina se bo sestajala enkrat letno, vsakič v drugi organizaciji SEE, predvidoma drugi vikend v oktobru,
- določiti je treba tri koordinatorje skupine, ki skrbijo za komunikacijo in koordinacijo skupine (vsako leto se enega zamenja),
- izluščili smo glavne potrebe skupine (naše organizacije imajo različne potrebe, pa vendar so nekatere skupne): financiranje, izobraževanja/tečajji in rast,
- dogovorili smo se, da si bomo pomagali pri projektne financiranju, začeli smo že zbirati uspešne prijave projektov iz preteklosti,
- vzpostavila se bo mreža trenerjev in načelnikov za izobraževanje SEE skupine, ki bo omogočala skupno rast in izmenjavo izkušenj,

- ustvarjena bo spletna stran (člani ZTS boste o tem obveščeni), na kateri bodo člani organizacij SEE lahko našli aktualne dogodke skupine, prihodnje aktivnosti, seznam skavtskih centrov in tabornih prostorov na območju SEE ter druge možnosti mreženja.

Organizatorji so se zelo potrudili, da smo dobili vpogled v delovanje in izobraževanje grške nacionalne organizacije, saj so nas v času sestanka peljali na obisk v njihov skavtski center, kjer so ravno imeli svoj vodniški tečaj. Dobili smo priložnost poklepetati z njihovimi tečajniki in se strinjali, da so tečajniki na vodniških tečajih povsod enaki: veseli, navdušeni, motivirani, navihani in polni energije ter hkrati popolnoma izčrpani.

Čeprav je bilo vreme ves čas SEE sestanka obupno (dež, megla in mraz), smo se imeli odlično in bili po koncu zadovoljni, saj smo naredili dobro osnovo in načrt za prihodnje sodelovanje. Za več informacij glede sodelovanja SEE pišite na kmd@rutka.net.

Solun. Vir: Wikimedia Commons (http://commons.wikimedia.org/wiki/File:White_Tower_Thessaloniki.JPG)

Skavti viteškega otoka

Besedilo in fotografije: Andrej Lenič

Med najmanjše države sveta, ki uspešno razvijajo skavtstvo, lahko uvrstimo tudi sicer majhno evropsko državo, sredozemski otoček Malta na jugu stare celine. Tu se je skavtstvo pričelo že v začetku 20. stoletja in se kasneje uspelo naglo razširiti.

Le leto po prvi zamisli skavtstva se je na Malti formirala skupina približno 330 mladih in se poimenovala ist Sliema Scout troop. Ker je takrat Malta pripadala Združenemu kraljestvu, je leta 1913 njena nacionalna zveza postala prekomorska veja skavtske zveze Združenega kraljestva.

V času prve svetovne so se zaradi znanja in iznajdljivosti mnogi skavti odzvali kot kurirji, opazovalci in bolničarji. Zaradi te dejavnosti so se tudi številni drugi posamezniki pridružili skavtom, tako da je bilo leta 1917 zabeleženih že 1200 članov v 28 skupinah. Tudi v času druge svetovne vojne so se malteški skavti izkazali ter za požrtvovalnost v letih 1940-1943 prejeli Bronasti križ, skupinsko odlikovanje za pogum in predanost.

Leta 1966, dve leti po tem, ko je Malta postala neodvisna, je bila njena skavtska zveza sprejeta v WOSM. Uradni dokument je starešini predala Olave Baden-Powell, katere mož Robert Baden-Powell je ob koncu 19. stoletja tu prebil tri leta vojaške službe.

Danes je na Malti okoli 2800 skavtov v 41 rodovih. Še vedno sledijo britanski organizaciji, predvsem s programom, zelo podobne pa so tudi uniforme. Sama Malta ponuja veliko možnosti za skavtske aktivnosti. Na otoku je več tabornih prostorov ter dva večja skavtska centra, 15 hektarov velik Ghajn Tuffieha, ki leži neposredno ob dolgi peščeni plaži, ter Rinella v mirni okolici znamenitih "treh mest", ki koristi objekte nekdanje mornariške radarske postaje.

Ker je otok relativno oddaljen od okoliških držav, se za izlete izven njega ne odločajo. Nekatere skupine se odpravijo na otoček Gozo, ki je od pristanišča na severu oddaljen slabo uro plovbe, letno pa tudi na haciendo v narodnem parku Madonie na Siciliji. Se pa zato njihove odprave redno udeležujejo večjih mednarodnih akcij.

V času našega obiska je enota ist Birkirkara scout group v mestni hiši ravno sodelovala na akciji JOTA-JOTI, v sklopu dogodka pa so imeli tudi razstavo starih radijskih postaj. Mlajši skavti so dan večinoma preživeli za računalniki, nekoliko starejši pa so se opogumili tudi za sporazumevanje po radijskih valovih.

Čeprav je Malta predvsem ob obali natrpana s hoteli, pa zaradi zanimive narave in odličnih povezav javnega prometa nudi tudi mnoge možnosti za tiste, ki se na počitnice podate z nahrbtnikom na ramenih in rutko okoli vratu. In zaradi dolge tradicije skavtstva ter domačinov, ki med trumami običajnih turistov radi spoznajo neobičajne goste, boste tu res povsod toplo sprejeti. Navsezadnje gre za potomce pravih malteških vitezov.

Taborov obračun leta 2013

Besedilo: Miha Bejek

Leto je naokrog, zato je čas, da pregledamo, kaj se je v naši organizaciji dogajalo v letu 2013. Lani smo v pregledu leta 2012 našli kar nekaj odprtih zadev, ki so čakale na razrešitev v 2013. Se je kaj premaknilo in do kam? Kaj smo se novega naučili v tem letu?

Razmere v družbi so daleč od idealnih in kriza, o kateri smo pisali januarja pred dvema letoma, še vedno noče stran. A na srečo lahko tudi letos ponovimo zadovoljstvo, da se taborniki na to odzivamo z različnimi oblikami **solidarnostne pomoči in družbeno koristnim delom**. Ne gre ravno za organiziran odziv na nacionalni ravni, ampak za različne pobude posameznikov in rodov. To, da pomoč soljudem izhaja iz posameznikov, je pravzaprav dobro, saj daje upanje, da ljudem ni vseeno, kaj se z drugimi dogaja. Pa vendar bi bolj jasna strateška usmerjenost, kako lahko kot taborniki pomagamo družbi, ter sodelovanje vseh tabornikov lahko prispevala k večjemu učinku naših prizadevanj za boljši svet.

Zlet 2013

Očitno premalo strateškega vodenja in sodelovanja je bilo tudi pri organiziranju Zleta 2013 v Velenju. Konec maja je Šaleška zveza tabornikov **odstopila od organiziranja Zleta** zaradi premajhnega števila prijav (203 prijavljeni udeleženci, vodniki in člani osebja),

kar naj ne bi omogočalo izvedbe akcije, kot je bila zamišljena. Razumemo zagato, a do česa takega ob pravilnem vodenju projekta ne bi smelo priti.

Na srečo sta se tako strokovna služba kot izvršni odbor ZTS zavzela za izvedbo Zleta v neki drugi obliki. Novi organizacijski ekipi je nato z veliko požrtvovalnega dela uspelo v dveh mesecih zbrati kopico prostovoljcev z vseh koncev Slovenije, ki so prepoznali pomen izvedbe Zleta za to generacijo GG-jev in PP-jev. **Zlet 2013**, ki je nato potekal v obliki uvodnega tridnevnega pohodnega tabora s sledečim tednom programskih delavnic na zletnem prostoru v bližini Bleda, je dokazal, da taborniki še znamo stopiti skupaj in ustvariti nekaj novega in dobrega, če verjamemo v skupno idejo. In pokazali smo, da znamo tako idejo uresničiti, če smo jo sposobni prilagoditi svojim kapacitetam in zmožnostim. Spodbudno je tudi, da od poletja dalje že potekajo resne razprave, v kakšni obliki in za koga v prihodnje organizirati zlete slovenskih tabornikov.

Zlet ZTS, Bled 2013. Foto: SiNi

Voditelji prihodnosti

Marca je na povabilo ZTS Slovenijo obiskal danski podjetnik in skavt, član Svetovnega skavtskega komiteja, **Lars Kolind**. Namen njegovega obiska je bil pojasniti tabornikom, kako naj se učinkoviteje predstavimo javnosti in kako prepričati potencialne partnerje, da se v taborniško organizacijo spleča vlagati. Osrednje sporočilo, ki je odzvanjalo iz vseh Kolindovih nastopov, je, da **taborniki vzgajamo voditelje za prihodnost** in bi družba utrpela škodo, če nas ne bi bilo. Zelo težko bi zdaj izmerili, ali smo zaradi njegovih nasvetov v organizacijo že dobili kaj več sredstev, a dejstvo je, da nam je pokazal, kako enostavno in upravičeno je taborništvo postaviti ob bok največjim poslovnem in voditeljem. A treba je prevzeti pobudo in si upati početi tisto, v kar verjamemo in kar navsezadnje kot taborniki že znamo - voditi ljudi, organizacijo, družbo.

Film GMPS 2, delavnice in družabna igra. Foto: Matic Pandel

razmišljati o različnih načinih financiranja taborniških dejavnosti in sklepanja partnerstev s podjetji. Zadeve so se proti koncu leta začele premikati na bolje, a še vedno prepočasi, da bi lahko izpeljali vse načrtovane komunikacijske akcije.

Obraz taborništva

Na področju komuniciranja se je (zaradi želje po uporabi konference za krepitev podobe organizacije) lani začelo na ravni ZTS razmišljati in delati bolj strateško, a se zadeve še vedno premikajo zelo počasi. Proti koncu leta je bil tako uveden nov način pošiljanja pošte rodovom, ki je zagotovo bolj estetski, o učinkovitosti pa bomo lahko sodili šele čez čas. Prav tako je bila uvedena domena "taborniki.si", ki je zunanji javnosti hitreje razumljiva kot "rutka.net" ali kratica "zts.si". Še vedno pa v letu 2013 nismo dočakali posodobitve celostne grafične podobe Zveze tabornikov Slovenije ter nove spletne strani ZTS. Do oboje naj bi prišlo kmalu, a bomo verjeli šele, ko vidimo. Konec leta se je začelo premikati pri spletni strani RutkaNET, a tudi ta je (razen prenovljene podobe) za zdaj še daleč od tega, da bi jo lahko razglasili za končno prenovljeno in uporabno spletno mesto.

Kljub vsemu je za močno povečano vidnost in dobro promocijo taborništva poskrbela redna distribucija filma **Gremo mi po svoje 2**. Čeprav pri ustvarjanju filma taborniki nismo aktivno sodelovali, pa je bila zavzetost tabornikov pri podpori promociji in prikazovanju filma kar neverjetna. Rodovi po

Predavanje Larsa Kolinda. Foto: Žiga Benčič

Za slovenske tabornike je že tik pred vrati tak izziv, kjer se bomo morali dokazati, da smo vredni naziva "voditelji prihodnosti". Letos poleti bomo v Sloveniji gostili **Svetovno skavtsko konferenco in Svetovni forum mladih**, zato so v letu 2013 začele resne priprave. Zbiranje ekipe prostovoljcev, pridobivanje partnerjev konference in z njimi sredstev ter načrtovanje komuniciranja dogodka so bili največji lanski izzivi za organizacijski odbor.

Predvsem so se zadeve upočasnile pri pridobivanju sredstev, saj se je bilo treba in se je treba zaradi gospodarskih razmer še naprej dobesedno boriti za vsak evro. To ima na srečo tudi pozitivno plat, saj se je posledično v organizaciji začelo bolj resno

Sistematično delo na področju programa in izobraževanj.
Foto: SiNi

vsej Sloveniji so sodelovali na premierah, izvajali taborniške delavnice in skrbeli za dodaten program. V povezavi s filmom so taborniki izvedli tudi vrsto **delavnic v trgovskih centrih** Mercator in poskrbeli za še večjo vidnost organizacije, izšla pa je tudi na film navezana družabna igra, s trženjem katere so lahko rodovi preizkusili enega od možnih modelov za financiranje taborniške dejavnosti.

Podporni sistemi

Na področju programa je bil lani predstavljen nov **Program za mlade** (PZM) in organiziranih je bilo več posvetov z namenom poglobitve razumevanja novega koncepta. Čeprav ga bo treba še potrditi na skupščini, se je že začel uporabljati v praksi. Zlet 2013 na Bledu je bil organiziran v skladu s PZM, z novim taborniškim letom, ki se je začelo jeseni, pa so pilotni rodovi začeli z uporabo PZM tudi v rednem programu rodu.

Še ena večja stvar na področju programa je oblikovanje **skupine za duhovnost**, ki je v taborniško javnost pred poletjem posredovala delovno verzijo knjižice Drobtnice duhovnosti in s tem odprla razpravo, ki se je nadaljevala na Tabolatoriju in nato še s pripravljanjem Temeljnega dokumenta o duhovnosti v ZTS.

Tudi **področje vzgoje in izobraževanja** je ubralo bolj strateški pristop in organiziranih je bilo več posvetov in izobraževanj vodstev vodniških tečajev in mentorjev, obenem pa je lani Megamodul prinesel kar precej svežine z izobraževalnimi moduli za "podporne" taborniške funkcije. V tej številki objavljamo tudi bolj izčrpno analizo področja, ki jo je pripravil resorni načelnik.

Naj še omenimo, da je bila letos izbrana, potrjena in izdelana nova **mednarodna rutica** ZTS, medtem ko je prenova kroja spet neke zastala.

V **strokovni službi ZTS** v letu 2013 še ni prišlo do večjih sprememb, ki so se napovedovale že na Skupščini ZTS leta 2012, a je do njih prišlo z novim letom, še nekaj pa je napovedanih kmalu. Več o tem piše načelnik ZTS v tokratni Temi meseca.

Bežen pogled na minulo leto daje vtis, da se je veliko delalo, ni se pa (še) veliko zgodilo. A obenem s te distance lahko rečemo, da je bila večina tega dela nujna osnova, da se - upamo, da že letos - končno kaj premakne za kakšno stopnjo više. Svetovna skavtska konferenca in Svetovni forum mladih sta že velik motivacijski moment, a obenem morda tudi prisila. Zato moramo v tem letu paziti, da avgusta po koncu konference v taborniški organizaciji ne bo zmanjkalo zagona, kajti dela je še veliko.

Poglej drugače

Besedilo: Teja Čas, fotografije: Rok Rakun

Zaključilo se je leto 2013, v decembru pa se je odvila tudi vsakoletna akcija Luč miru iz Betlehema (LMB), ki je v Slovenijo prišla že 23. leto. Avstrijski organizatorji si pred 25. leti, ob prvi izvedbi, nikakor niso mislili, da se bo akcija tako hitro razširila po vsej Evropi in svetu.

To, da je avstrijska televizija ORF k sodelovanju povabili avstrijske skavte, je veliko pripomoglo k širjenju LMB. Tako se je akcija preko skavtov razširila po celem svetu. V Slovenijo prinesemo LMB taborniki in katoliški skavti.

Letos sem imela priložnost govoriti z gospodom Franzom, ki je že vrsto let pri avstrijski skavtski organizaciji zadolžen za izpeljavo akcije. Izrazil je navdušenje, da je akcija tako uspešna in da lahko tako majhen simbol združi ljudi po celem svetu. Glede simbolnega pomena LMB je povedal, da je Betlehem, od koder plamenček prihaja, res krščanski simbol, vendar pa je akcija namenjena vsem. Zato se tudi sprejmi na Dunaju dogajajo v različnih cerkvah, prav tako pa sodelujejo predstavniki katoliške, protestantske in evangeličanske cerkve. Mir si vendarle želimo vsi in plamen LMB je univerzalen simbol.

Tako kot vsako leto smo tudi letos z odpravo, sestavljeno iz predstavnikov sodelujočih organizacij, prinesli LMB v Slovenijo na sprejeme v Vojniku, Ljubljani in Bovcu. Od tu naprej pa so taborniški rodovi in skavtski stegi prenesli plamen LMB v svoje kraje, kjer so organizirali sprejeme. LMB smo predali tudi predsedniku države Borutu Pahorju, predsedniku državnega zbora Janku Vebru, premierki Alenki Bratušek, predstavnikom Urada za mladino RS, Ministru za notranje zadeve, načelniku generalštaba Slovenske vojske in predstavnikom Ministrstva za obrambo.

Letos smo imeli tudi taborniki svoji predstavnici, nosilki LMB. Sara iz Rodu Trnovski regljači ter njena spremljevalka Patricija, sta se bili del odprave na Dunaj in sta prinesli LMB na sprejem v Vojniku.

Tokratno geslo »Odpri oči. Razumi. Sprejmi. Poglej drugače!« nas spodbuja, da ne sodimo ničesar in nikogar na prvi pogled. Vsak si namreč zasluži priložnost, da se izkaže. Ko se potrudimo, da lahko ljudi in stvari prav vidimo, jih lahko sprejmemo in začnemo na njih gledati drugače.

Luč miru na Triglav

Foto: RJZ Velenje

“A gremo tudi drugo leto? Ne! Ma, ne vem ... Je še prehitro, da bi se odločila. Pa saj vedno rečem, da ne bom več šla na takšne podvige, pa potem vedno grem! Verjetno bom šla! No, bom videla ... Pa saj bom šla ...” Takšen je bil eden izmed pogovorov na zadnjih dveh kilometrih iz Kredarice proti kombiju, ki je bil parkiran v Krmi. Ravno ta zadnja dva kilometra se vedno najbolj vlečeta, ko se spuščate po prelepi poti med nizkimi borovci, ki se vidijo iz snežne odeje.

Ker kombija ni in ni na vidiku, se začnemo že spraševati, če nam ga kdo ni prestaval nižje. Še samo 10 minut in bomo tam ... Ta stavek si ponovíš kakšnih trikrat, ampak pomaga. Kmalu je ves napor pozabljen, ko zagledaš kombi in veš, da te čaka zelo ledena kokakola.

Od nas se pošteno kadi, ko se preoblačimo in že razmišljamo, kam gremo jest. Poslovimo se še od prijaznih katoliških skavtov in že smo na poti domov. Izbrali smo si picerijo, v kateri naj bi jedli, a smo zgrešili odcep na avtocesti in smo zato s kosilom

počakali še dobrih 45 minut. Vendar se je izplačalo! Kosilo je bilo res grofovsko! Za zaključek naše odprave smo si privoščili še savnanje, da smo si pogreli kosti.

Vzpon

Seveda smo obujali spomine, kako smo se zbrali v soboto ob 5.00, kako skoraj nihče od nas prejšnjo noč ni skoraj nič spal in se nato odpeljali proti Krmi. Vreme ni bilo ravno obetavno, ker je vso pot do Ljubljane deževalo. To nas ni odvrnilo od zadanega cilja, večina niti ni vedela, da dežuje, ker so kar hitro zaspali. Okoli 7.00 smo že bili v Mojstrani in kot skoraj vsako leto, smo tudi letos zgrešili odcep za Krmo. Malo vožnje po Mojstrani in še po kateri dolini in kmalu smo bili na kraju, kjer smo bili dogovorjeni s skavti, da skupaj odnesemo luč miru proti Kredarici. Ker smo malo zamudili, smo se na pot odpravili sami, saj so skavti že odšli naprej.

Polni energije smo se odpravili proti Kredarici. Položna pot nas je peljala po gozdu, bila je ravno

primerna za ogrevanje, kmalu pa se je začela vzpenjati. Tam, kjer se gozd konča in se pot vije naprej med nizkimi borovci, je odprt teren in se lepo vidi na oddaljene gore. Če je sončno in jasno vreme ... Žal mi nismo imeli te sreče, ker je bila nizka oblačnost in še sneg je malo naletaval. Naša prva postojanka in malo daljši odmor za malico je bil pastirski stan na dobrih 1700 metrih nadmorske višine. Vsako leto mi je zanimivo, da pozimi do tega pastirskega stanu pridemo po drugi poti. Prvemu, ki naredi gaz, vsi ostali sledimo kot ovce. Okrepčali smo se s sendviči in čokoladicami in že smo bili pripravljeni za težji del.

Od tu naprej je pot bolj strma in na določenih delih celo ledena. Dobili smo še novega, res nezaželenega spremljevalca. Nikakor si ga nismo želeli, a žal nismo imeli izbire, veter nas je spremljal celo pot do doma na Kredarici. Malo pred Kalvarijo smo si naredili še dereze za varen korak. Pot je res strma in naporna, zato smo se premikali počasi. Veter je bril in nas zasipal s snegom. A je še daleč? To je vprašanje, ki si ga v takih razmerah večkrat zastaviš. Ko zagledaš prvo vetrnico za proizvodnjo elektrike, takrat veš, da si skoraj na cilju. Še nekaj metrov naprej in pred nami je bil dom na Kredarici, sicer slabo viden, ker ga je zelo dobro zakrivala megla.

Kredarica

Skavti so nas veselo pozdravili in takoj za tem smo že pozirali za skupinsko fotografijo. Hitro smo zaključili in šli na toplo. Po skoraj šestih urah hoje smo si skuhalo instant juhe, odvili sendviče, pojedli dobrote, ki smo jih prinesli od doma, in se grel pri peči. Zdaj je bilo vse za nami, bili smo v varnem zavetju doma, na toplem. V domu je bilo poleg nas še osem skavtov in dva Madžara. Aja, pa vremenar in vojak. Sledilo je klasično spoznavanje vseh v domu. Od kod si, kaj počneš, kako imate vi to urejeno, koliko vas je, si prvič tukaj, koliko si star/a, ...? Ker smo si morali za naslednji dan priskrbeti tekočino, je bilo treba skuhati čaj. Za to pa je bilo treba ven nabrati sneg in ga stopiti na gorilnikih. Zaradi razmer zunaj se to nikomur ni ljubilo, zato smo igrali igro s kartami. Kmalu smo dobili "osla" oz. "oslico". Uh, rešen sem.

Okoli 22.00 smo se vsi odpravili v zgornje nadstropje, kjer smo imeli rezervirano sobo s skupnimi ležišči. Na hitro v spalko in še pod dve odeji. Prostor ni ogrevan, zato ti dve odeji nista nobeno pretiranje. Edino, kar upaš, je, da ti ne bo treba sredi noči

na stranišče, ki je v kleti, to je štiri nadstropja nižje. Ponoči nam je bilo toplo, spalka in odeji sta nas super grel. Nekdo je mislil na nas in celo noč žagal drva, da nam bo tudi zjutraj toplo.

Drugi dan

Vremenska napoved vremenarja je bila na žalost točna. Prejšnjo noč je napovedal, da bo vreme v nedeljo vetrovno in megleno. Nekaj si nas je želelo iti še na Triglav, ampak nas je pogled skozi okno odvrnil od te misli. Videlo se ni nikamor. Naredili smo si zajtrk in spakirali. Seveda ni šlo še brez enega skupinskega nastavljanja fotoaparatu.

Počasi in varno smo se odpravili od doma na Kredarici proti Kalvariji. Ta je bila še bolj ledena kot prejšnji dan, na določenih delih pa je bilo še nekaj dodatnega snega, ki ga je napihal veter. Na koncu Kalvarije smo se še ozrli proti vrhu in se spraševali, kako nam je to uspelo. Zelo hitro smo prišli do pastirskega stanu. Ker ni bilo pretirane lakote, smo samo spili čaj in pot nadaljevali proti Krmi. Po skoraj treh urah smo zagledali kombi. To! Uspelo nam je! Prišli smo varno in brez poškodb! Dobili pa smo nove izkušnje, nove zgodbe, ki jih bomo lahko še dolga leta pripovedovali, spoznali nove prijatelje in se imeli res odlično!

Anja, Nika, Mojca, David, Marko in jaz smo imeli super dogodivščino, se nam boš drugo leto pridružil tudi ti?

Vrabo

Foto: RJZ Velenje

Potujoča stojnica upanja na Koroškem

December je mesec veselja in izobilja, mesec, ki ga večina ljudi preživlja v soju luči, katerih blišč oslepi zdrav razum človeka. Ko se blišč umakne, zaradi hlinjenja sreče za njim ostane praznina. Sreča pa je neposredno povezana z upanjem, upanjem v nekaj, po čimer misel prebudi metulje v nas.

Namen potujoče stojnice upanja je odpreti ljudem srce, da razmislijo, kaj si želijo ter kaj je vredno njihovega upanja. Odpreti srce ter lepo misel zapisati, saj jo na takšen način zares začutiš. V štirih koroških mestih - Ravnah na Koroškem, Muti, Slovenj Gradcu in Radljah ob Dravi, so taborniki štirih koroških rodov (Rod Koroških jeklarjev, Rod Bistrega potoka, Rod Severni kurir in Rod Srebrne reke) združeni sejali upanje med ljudmi.

Na stojnici so poleg popisovanja tako imenovanega zida upanja spekli tudi skoraj 1.000 palačink, ki so jih razdelili med obiskovalce mestnih središč. Organizatorji upajo, da so uspeli ljudem v teh dneh polepšati ne samo december, ampak tudi dneve, ki za njim prihajajo.

KZT

Foto: RKJ Ravne

Foto: RSR

Foto: RSR

Za darilo namesto v smeti

Vedno večkrat se zbira papir, zamaške in podobne odpadne snovi, da se lahko komu pomaga. Največkrat otrokom. Vendar niso le otroci tisti, ki potrebujejo pomoč.

V Rodu Beli bober smo že pred nekaj časa pričeli z zbiranjem zamaškov. Proti koncu leta se jih je nabralo že za več kot 50 kg in napočil je čas, da se odločimo, komu jih podarimo. Ker so bili pobudniki akcije zbiranja zamaškov GG vod Gepardi, je prav njim pripadla končna beseda.

Na predlog vodnika so se odločili za Dušana Komarja, upokojenega policista s Policijske postaje Tolmin, ki je zaradi eksplozije bombe iz 2. svetovne vojne junija letos izgubil obe roki in desno oko ter utrpel hude poškodbe glave. Dobrodelna akcija se je začela na pobudo policijske postaje Tolmin, ki je začela z zbiranjem sredstev za nakup protez za roke.

Del voda Gepardov je tako 11. decembra na policijski postaji Šiška predal zbrane zamaške. Policisti so nam v zahvalo razkazali prostore za pridržanje na njihovi policijski postaji. Hvaležni so sicer vsem, ki so pripomogli zbrati malo, a vendar veliko količino zamaškov.

Foto: RBB Ljubljana

Tako so naši Gepardi med zadnjimi vzdihljaji leta naredili dobro delo in pomagali nekemu na poti k samostojnemu življenju.

Vito

Čajanka Rodu Dobre volje

Foto: Taras Slapšak

Decembra je čas za tradicionalno rodovo čajanko Rodu Dobre volje. Letos se je zgodila 18. decembra. V veliki dvorani naše ljube Barake smo se zbrali vsi

vodi, z nami so seveda prišli starši ter mlajši bratje in sestrice. Najprej so se nam predstavili vodniki in starešine in nas nasmejali z razlogi, zakaj so po vseh teh letih še vedno taborniki (Ker je to fajn, seveda!), potem pa so nam Petra, Dajana, Nina in Dajana še odigrale, kako je naš rod sploh dobil svoje ime.

Sledili so nastopi vseh vodov - tisti mlajši, torej MČ-ji (Nagajivi skratki, Makaronarji in Nitro vevice) smo se predstavili s kratkimi pevsko-plesnimi točkami, starejši oziroma GG-ji (Vohuni, Turbo gliste in Vlaki) pa z domiselnimi skeči. Najbolj sta nas navdušila Gremo mi po gobe 2x in Talent šov.

Sledila je še naša himna, ki so jo pomagali peti tudi mnogi v občinstvu, potem pa tisti najbolj slavnostni del čajanke, in sicer podelitev rutic vsem, ki so se nam pridružili v letošnjem šolskem letu. Murenčki, medvedki in čebelice. In potem? Ha, najslajši del - sladkanje z dobrotami, ki so jih pripravili starši. In že začenjamo odštevanje do zimovanja 2014 ...

Taras Slapšak, Rod Dobre Volje

Škratov četni team building

Vodniki Čete Jamskih škratov iz Rodu Jezerski zmaj Velenje smo konec novembra po vodovih sestankih izpeljali pravo malo akcijo, na kateri smo se še bolj povezali.

Razdelili smo se v tri skupine, izžrebali kuverte in se podali dogodivščinam naproti. Vsako skupino je v kuverti čakala posebna naloga. Nekateri smo se odpravili na avtobusno postajališče, drugi v knjižnico, tretji pa v taborniško pisarno. Ko smo opravili posamezno nalogo na teh krajih, smo se vsi vrnili v šolo, kjer nas je čakal drugi izziv. Med posameznimi izzivi smo dobili namige, za katere nismo vedeli, kaj točno pomenijo.

Foto: RJZ Velenje

Ko smo opravili še zadnjo nalogo, nas je čakala še večja, skupna. Povezati smo morali posamezne namige, ugotoviti skrito besedo, ki opisuje nas. Tebe, mene, tvoj vod ... Ja, vse nas! Beseda "taborništvo" je tista, zaradi katere se družimo na nemalo akcijah, z veseljem pripravljamo vodove sestanke, prepevamo ob ognju, spoznavamo nove ljudi, uživamo v naravi in rišemo nepozabne spomine. In seveda, beseda taborništvo je tista, ki v vsakem posamezniku skriva prav poseben pomen.

ČJŠ

Foto: RLG Pesje

Pesjanerji na potepanju po Gradcu

Božični čas je idealen za raziskovanje novih krajev. Taborniki iz Rodu Lilijski grič Pesje smo se 20. decembra skupaj s starši odpravili čez mejo, v Gradec. Mesto smo raziskovali na taborniški način - s pomočjo zemljevida, in kot za šalo našli vse kontrolne točke. Med drugim smo si ogledali mestno hišo, otok na Muri, znamenito stavbo Universalmuseuma Joanneum ter se povzpeli po 260. stopnicah do gradu, od koder je enkratnega razgled na mesto.

Prav posebno je bilo tudi raziskovanje stojnic, kjer smo preverili, ali imajo res tako odlične klobase, slaščice na tisoč in en način ter napitke, ki te pogrejejo. Praznično vzdušje smo začutili tudi ob jaslicah iz ledu in božičnih melodijah domačih pevskih zborov. Starši so bili nad izletom navdušeni, saj so se lahko preizkusili v svojih orientacijskih sposobnostih, preživeli čas v odlični družbi in uživali v božičnem utripu mesta. Tiste družine, ki so našle vse kontrolne točke, so bile deležne tudi manjših darilc. Čudovito okrašeno mesto nam je pričaralo pravo praznično vzdušje, h kateremu smo prispevali tudi mi sami. Ker smo se imeli več kot super, že sprejemamo prijave za naslednji božični izlet, ki bo decembra 2014.

Polona, RLG

Decembrska čajanka RJS Izola

Na čajanki Rodu jadranskih stražarjev iz Izole smo imeli slastne delavnice, kjer so otroci delali kanapejčke, kikirikijeve piškote, jabolčne cekinčke in kokosove kroglice.

Ko so se dobre pekle, je potekalo rutkovanje, kjer so novo ali svojo prvo rutko dobili murenčki, MČ-ji in GG-ji. Murenčki so morali zapeti pesem Murenčki, MČ-ji so pojedli žličko medu, GG-ji pa so morali razvozlati "gordijski" voz, da so si zaslužili rutko.

Na rutkovanje so bili povabljeni tudi starši, ki so se ga z veseljem udeležili. Po rutkovanju je sledila skupna pogostitev za vse udeležence. Pladnji, polni dobrot, ki so jih naredili otroci, so bili po akciji prazni, naši želodčki pa polni.

Petra Mekiš

Foto: Petra Mekiš

Praznično v Ajdovščini

Foto: RMB Ajdovščina

Minulo leto smo v Rodu Mladi bori Ajdovščina zaključili v zelo razigranem, prazničnem slogu. V začetku decembra smo vodniki na miklavževanju pred Dvorano 1. slovenske vlade v Ajdovščini mimoidočim delili čaj, ki nam ga je podaril eden ob domačih lokalov. S to akcijo smo pritegnili pozornost in zanimanje marsikaterega obiskovalca, ki se je v naši družbi pogrel ob skodelici toplega čaja.

Sredi decembra smo za vse člane rodu organizirali tradicional-

no obdarovanje s prihodom dedka Mraza. Vznemirljivo pričakovanje njegovega prihoda smo popestrili z zanimivimi ustvarjalnimi delavnicami za otroke. Decembrsko praznovanje z otroki smo zaključili v poznih popoldanskih urah, zvečer pa smo v taborniškem domu na Kovku organizirali še novoletno srečanje za PP, RR in grče.

Tudi vodova srečanja so bila v mesecu decembru praznično obarvana. V rodu, ki beleži lepo število članov in se zadnjih nekaj let tudi konstantno povečuje, nam je v veliko veselje organizirati razne rodove akcije, saj je udeležba članov vedno dobra. To je najlepša vzpodbuda za vodnike in vodstvo, ki rodove akcije pripravljamo.

Anja Kovšca Kosovel

Novoletna zaobljuba

Besedilo: Nina Medved - Mjedved

facebook.com/vodpingvini

Katera profilka ti je najbolj všeč? Sledi QR kodi ali poišči Pingvine na Facebooku. Vsak všeček pripelje enega od Pingvinov bližje k slastni čokoladi!

Pingvini so se znova zbrali že v prvih dneh novega leta. Mlaskali so čokoladne piškote in čakali na grelnik z vodo, da si bi si lahko pripravili še čaj.

“Tako, pred nami je novo leto. Ste že razmišljali, kaj si želite?”

Miha je preveril grelnik.

“Lahko si zastavite svoje osebne cilje ali pa si skupaj kot vod zamislimo, kaj bi radi doživeli in dosegli. Rok in Tina, a vidva bi šla na vodniški tečaj? Zdi se mi, da vama ugaja delo z vodi.”

Tina je v skodelico nasula kamilične cvetove: “Ja, sem že tako in tako gledala, kdaj bo kak tečaj v bližini.”

“Imam predlog! Kaj pa, če se udeležimo vseh orientacijskih tekmovanj?” Nejc je potegnil na plano svoj pametni telefon. “Glas svobodne Jelovice je ta vikend. Moramo pohiteti s prijavo!”

Vid se je ogledal za idejo: “Pa ZOT je takoj zatem. Ste videli njihov filmček? Tisti tip v belih gatah je videti, kot da jih je očetu maznil, he, he ...”

“Ja, ful je dober! Sicer bi pa jaz z veseljem šel na vodniškega in na tekmovanja,” je rekel Rok.

“In jaz bi bil taborniški računalničar,” je dodal Nejc.

“In jaz pionirec,” mu je pritegnil še Vid.

Miha jih je prijel za besedo: “Super! Lahko si naredite tudi dnevnik, da boste naslednje leto preverili svoj napredek. Kaj pravite?”

“Pa če nam na Facebooku naredim profil in to tja objavljam?” Nejc je odprl aplikacijo, ko mu je Rok z dlanjo pokril ekran: “Čakaj malo, najprej nas prijavi na Glas Jelovice in na ZOT, da ne zamudimo rokov!”

Vid se je prijel za glavo: “Že vidim, da se bomo na vlaku piflali Morsejevo abecedo, jaz sem vse pozabil ...”

Nejc je odmaknil Rokovo dlan: “Tu so prijavnice, jih bom natisnil za vse in jih prinesite jutri v šolo. Zdaj pa: Ustvari stran ... Kaj smo mi, podjetje? Fiktivna oseba? Blagovna znamka ravno nismo ...” Nejc je namrščil obrvi.

“Kar nekaj izberi, saj ni važno.”

“Okej: PIN-GVI-NI. Tako! Kaj bomo pa za profilno nastavili?”

“Odprri google, pa bomo poiskali kakšno slikico.” Vid je poskočil na klopici: “U, tale je fina!”

“Ne pretiravaj, ne bomo imeli neke pocukrane fotografije.” Tedaj je Nejca zadela že druga dobra ideja v dnevu: “Kaj pa, če vsak pripravi eno sliko in jih damo na glasovanje?”

Ostali so se takoj strinjali: “Ja, bomo zbirali všečke!”

“In tista, ki ima konec meseca največ všečkov, zмага.” Vid je pobrskal po svoji torbi: “In za nagrado dobi tisti Pingvin, ki je izbral sliko, tole čokolado s celimi lešniki.”

Nejcu so se pocedile sline: “Zmenjeno!”

Foto: Nace Kranjc

Če hočeš, grem Čedahuči

Zapisal: Gašper Cerar

F a C G 4x

F a C

Zate vedno najdem vse besede,

G

zate vedno, vedno bil sem tu.

F a C

In na koncu najine sem bede

G

sedel ob reki, gledal v nebo.

REFREN: 2x

F a

Ker če hočeš, grem

C

G

in če hočeš, grem stran.

F a C G 2x

F a C

Vem, da vsak je konec nov začetek,

G

F

in žal mi je, da sem začel tako, začel tako.

a

C

Ker na koncu najine sem ceste

G

na makadamu mahal ti v slovo.

REFREN 6x

11. januar	Člas svobodne Jelovice	orientacijsko tekmovanje
	okolica Škofje Loke	ČČ, PP, RR in grče, 40+
	Rok prijau: 3. 1. (kasneje višja cena)	Cena: 50 €/ekipo (60 €/ekipo)
	Kontakt: rsk.rutka.net/gsj, baudazn@gmail.com	Rod svobodnega Kamnitnika Škofja Loka

18. januar	Človek, ne jezi se	tekmovanje u družabni igri
	OŠ Cerkno	murni in MČ; ČČ; PP, RR in grče
	Rok prijau: 11. 1.	Cena: 5 €/osebo
	Kontakt: raj.rutka.net, pruenstvo.cnjs@gmail.com	Rod aragonitnih ježkov Cerkno

24.–25. januar	Zimsko orientacijsko tekmovanje	orientacijsko tekmovanje
	OŠ Črešnjevce	ČČ, PP, RR, grče
	Rok prijau: 16. 1.; 22. 1.	Cena: 50 €/ekipo; 60 €/ekipo
	Kontakt: zot.rutka.net	XI. SNOUB Maribor

6.–9. februar	Megamodul: Kuhar, Animator, Duhovnost, Gospodar, Foto-video in Člasbeni modul	izobraževalne delavnice
	Dom vojnih veteranov Logatec	od 14 let dalje
	Rok prijau: 31. 1.	Cena: 50 €/modul
	Kontakt: megamodul.mocvirc.si	Zveza tabornikov Slovenije

Zamaskiranca. Foto: RKJ

Sami vitamini. Foto: Petra Mekiš

Zadnja plat

Ureja: Nace Kranjc

Sladko packanje. Foto: Petra Jeloušek

"Če doma nimamo snega, no ...!" Foto: RSV

Trening za rodovega blagajnika. Foto: Matic Pandel

DJ MČ. Foto: Matic Pandel

Na Voglu je ta čas
95 cm snega.

Ali še vedno ne veste, kam na zimovanje
ali na rodovo smučanje ob koncu tedna?

Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju
pravi odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej
pokličite 041/ 360 739 in si
zagotovite prostor.

40TH
E
WORLD SCOUT
CONFERENCE
CONFÉRENCE MONDIALE
DU SCOUTISME

12TH
E
WORLD SCOUT
YOUTH FORUM
FORUM DES JEUNES
DU SCOUTISME MONDIAL

SLOVENIA 2014